

ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபம்

அறவே பரமென்று அடைக்கலம் வைத்தனர், அன்று

நம்மைப்-

பெறவே கருதிப் பெருந்தகவுற்ற பிரானடிக்கீழ்

உறவே யிவனுயிர் காக்கின்ற ஒருயிருண்மையை, நீ-

மறவே லெனநம் மறைமுடி சூடிய மன்னவரே.

—அதிகார சங்கிரகம் 19*

ப்ரபத்திக்குப் பிந்திய கைங்கர்யம்

விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றி மேவும் அடிமையெலாம்

மண்ணுலகத்தில் மகிழ்ந்தடைகின்றனர், வண்துவரைக்-

கண்ணனடைக்கலங் கொள்ளக் கடன்கள் கழற்றிய நம்-

பண்ணமருந் தமிழ்வேதமற்றந்த பகவர்களே.

—அதிகார சங்கிரகம் 22*

ப்ரபத்தியில் மூட்டுதல்

துய்யமனத்தர் துறையணுகாத துணையிலியேன்

ஐயமறுத்து உனதாணை கடத்தலகற்றினை நீ

கையமர் சக்கரக்காவல காக்குந் திருவருளால்

வையமளந்தவடிக்கீழ் அடைக்கலம் வைத்தாந்ளே

—அமிருதாகவாதினி 11*

அஞ்ஜலியின் பெருமை

கண்ணன் கழல்தொழக் கூப்பியகையின் பெருமைதனை

எண்ணங்கடக்க எழுனைத்துறைவரியம்புதலால்

திண்ணமிதுவென்று தேறித்தெளிந்தபின், சின்மதியோர்-

பண்ணும் பணிதிகள் பாற்றிப் பழந்தொழில் பற்றினமே.

—அமிருதாகவாதினி 24*

ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தல்

நின்னருளாங் கதியன்றி மற்றொன்றில்லேன்

நெடுங்காலம் பிழைசெய்த நிலைகழிந்தேன்

உன்னருளுக்கினிதான நிலையுந்நேன்

உன்சரணே சரணென்னுந் துணிவு பூண்டேன்

மன்னிருளாய் நின்ற நிலையெனக்குத் தீர்த்து
வானவர்தம் வாழ்ச்சி தர வரித்தேனுன்னை
இன்னருளாலினி யெனக்கோர் பரமேற்றமல்
என் திருமாலடைக்கலங் கொள்ளென்னை நீயே.

—அமிருதாசுவாதினி 31.

ப்ரபத்தியின் பெருமை
எல்லாருக்கு மெளிதான வேற்றத்தாலும்
இனியுரைக்கை மிகையான வீரக்கத்தாலும்
சொல்லார்க்கு மளவாலு மமைதலாலும்
துணிவரிதாய்த் துணை துறக்குஞ் சுகரத்தாலும்
கல்லார்க்குங் கற்றார்சொற் கவர்தலாலும்
கண்ணனுரை முடிசூடி முடித்தலாலும்
நல்லார்க்குந் தீயார்க்கு மிதுவே நன்றும்
நாரணற்கே யடைக்கலமாய் நணுகுவீரே.

—பரமதபங்கம் 47

ப்ரபத்தியே சிறந்த உபாயம்
பத்திமுதலாமவற்றில் பதியெனக்குக் கூடாமல்
எத்திசையுமுமுன்னேடி இளைத்துவிழுங் காகம்போல்
முத்திதருநகரேழில் முக்கியமாங் கச்சிதனில்
அத்திகிரியருளாளர்க்கு அடைக்கலம்நான் புகுந்தேனே.

—அடைக்கலை பத்து 1

ப்ரபத்தியின் கர்ண மந்திரம்
தந்திரங்கள் வேறின்றித் தமதுவழி யழியாது
மந்திரங்கள் தம்மாலும் மற்றுமுள வுரையாலும்
அந்தரங்கண்டடிபணிவார் அனைவர்க்குமருள்புரியும்
சிந்துரவெற்பிறையவனார் சீலமலதறியேனே.

—அடைக்கலை பத்து 3

ப்ரபத்தி ஸகல பலனையும் தருதல்
காகமிராக்கதன் மன்னர் காதலிகததிரபந்து
நாகமரனயன் முதலா நாகநகரார் தமக்கும்
போகமுயர் வீடுபெறப் பொன்னருள் செய்தமை கண்டு
நாகமனை நாயகனார் நல்லடிப்போதடைந்தேனே.

—அடைக்கலை பத்து 4.

ப்ரபத்தியின் அங்கங்கள்

உகக்குமவையுகந்து உகவாவணத்து மொழிந்து, உறவுகுணம்-
மிகத்துணிவு பெறவுணர்ந்து வியன்காவலென வரித்துச்
சகத்திலொரு புகலில்லாத் தவமறியேன், மதிட்கச்சி-
நகர்க்கருணைநாதனை நல்லடைக்கலமாயடைந்தேனே

—அடைக்கலப் பத்து 5

ப்ரபத்தியின் வகை

அளவுடையாரடைந்தார்க்கும் அதனுரையே கொண்ட
வர்க்கும்

வளவுரை தந்தவனானே மன்னிய மாதவத்தோர்க்கும்
களவொழிவாரெமரென்ன இசைந்தவர்க்குங்காவலராம்
துளவமுடி யருள்வரதர் துவக்கிலென வைத்தேனே.

—அடைக்கலப் பத்து 6

ப்ரபத்தியை ஒரே முறை செய்தல்

உமதடிகளடைகின்றேனென்று ஒருகாலுரைத்தவரை
அமையுமினியென்பவர்போல் அஞ்சலெனக் கரம் வைத்துத்
தமதனைத்துமவர்தமக்கு வழங்கியுந்தாம் மிக விளங்கும்
அமைவுடையவருளாளர் அடியிணையை அடைந்தேனே.

—அடைக்கலப் பத்து 7

ப்ரபத்தியை அனுஷ்டித்தல்

கருதிநினை விவையறியும் துணிவுடையார் தூமொழிகள்
பரிதிமதியாசிரியர் பாசுரஞ்சேர்ந் தருக்கணங்கள்
கருதியொரு தெளிவாளால் கலக்கமறுத்தத்திகிரிப்
பரிதிமதி நயனமுடைப் பரமனடி பணிந்தேனே.

—அடைக்கலப் பத்து 9

ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபம்

திருமகளுந் திருவடிவும் திருவருளுந் தெள்ளறிவும்
அருமையிலாமையு முறவும் அளப்பரிய வடியரசும்
கருமமழிப்பளிப்பமைப்பும் கலக்கமிலா வகைநின்ற
அருள்வரதர் நிலையிலக்கில் அம்பென நானமிழந்தேனே.

—அடைக்கலப் பத்து 10

ப்ரபத்தி விளக்கம்

புகலுலகிலில்லாது பொன்னருள் கண்டுற்றவர்க்கும்
அகலகிலாவன்பர்க்கும் அன்றே தன்னருள் கொடுத்துப்
பகலதனால் பழங்கங்குல் விடிவிக்கும், பங்கயத்தாள்-
அகலகிலேனென்றுறையும் அத்திகிரியருள் முகிலே.

—அருத்த பஞ்சகம் 3

பிராட்டியிடம் புருஷகார பிராப்தி

அருள் தருமடியர்பால் மெய்யை வைத்துத்
தெருள்தர நின்ற தெய்வநாயக, நின்
அருளெனுஞ் சீரோரரிவையானதென
இருள்செகவெமக்கோரினனொளி விளக்காய்
மணிவரையன்ன நின்திருவுருவில்
அணியமராகத் தலங்கலா யிரங்கி
நின்படிக்கெல்லாந் தன்படி யேற்க
அன்புடன் நின்னோடவதரித்தருளி
வேண்டுகை கேட்டு மீண்டவை கேட்பித்து
ஈண்டிய வினைகள் மாண்டிட முயன்று
தன்னடி சேர்ந்த தமருனை யணுக
நின்னுடன் சேர்ந்து நிற்குநின் திருவே.

—மும்மணிக் கோவை 1

சுபம்! சுலபம்!

இந்தப் பாசுரங்களைத் தினமும் இயன்ற
அளவில் ஸேவித்து வந்தால், நாம் ப்ரபத்தி மார்க்
கத்தில் பக்குவம் பெற்று, எம்பெருமான் திருவடி
வாரத்தைப் புகலாகப் பெறத் தகுதி பெற்று, வாழ்
நாள் உள்ள அளவும் சகல செளக்யங்களுடனும்
தெளிந்த சிந்தனையோடும் பலரும் போற்றத்
தக்கபடி வாழலாம். இதைக் கண்ணுறும் ஸ்ரீவைஷ்
ணவ குலத்தவர்கள் இவ்விதமே சிறந்து வாழ
வேண்டும் என்பது எங்கள் பிரார்த்தனை.

—“விழ்கோ” பதிப்பகத்தார்..

பிரபந்தசாரம் *

ஸ்ரீதேசிகன் நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தத்தின்மீது தமக்குள்ள ஈடுபாட்டின் மிகுதியால் இப்பிரபந்தத்தில் ஆழ்வார்கள் அவதரித்த திவ்ய ஸ்தலம், மாஸம், திருநகூத்ரம், அவர்கள் பெருமை, அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களின் பெயர், அவற்றின் பாசுர எண், ப்ரபந்தங்களின் உயிர்நிலையான ஸாரார்த்தம் இவற்றை வெளியிட்டு, தம்முடைய அநுஸந்தானத்திற்காக அந்தப் பிரபந்தங்களைத் தமக்கு அருள் செய்யுமாறு அந்த அந்த ஆழ்வார்களைப் பிரார்த்தித்து, கடைசியில் 2-பாசுரங்களில் ஆழ்வார்கள் திருநாமத்தையும் அவர்கள் அருளிச்செய்த பாசுர எண்களையும் கூறி, ஒருபாசுரத்தில் ஒரே கோஷ்டியாக அவர்களை அனுபவித்து, அவர்களின் ப்ரபந்தமே தமக்கு உஜ்ஜீவிக்க ஸாதநமென்று மொழிந்து, தமிழ்மறையோன் என்று தம்மைப் பெருமையுடன் பேசிக்கொண்டு, இந்தப் பிரபந்தஸாரத்தை அநுஸந்திப்பவருக்கு எம்பெருமான் கருணையால் ஸகலக்ஷேமமுமுண்டாமென்று முடித்தருள்கிறார். ஆழ்வார்களருளிய ப்ரபந்தங்களின் ஸாரமான பொருளை, இதில் சிறிய வாக்கியத்தில் அடக்கிக் கூறியபடியால் இதற்கு இப்பெயர் ('பிரபந்தசாரம்' என) வந்தது.

* ஸர்வ தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர் ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகனின் 701—வது திருநகூத்ர மஹாத்ஸவ வைபவத்தை முன்னிட்டு, ப்ரபந்தஸாரப் பாசுரங்கள் முழுவதையும், திருவஹீந்திரபுரம் ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் கமிட்டி அநுக்ரஹத்துடன் எங்கள் உபயமாக, சலவைக் கறகளில் பொறித்து, திருவஹீந்திரபுரம் ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் திருமாளிகையில் பாங்காகப் பதித்துவைக்கும் மஹா பாக்யம் அடியோங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

திருவஹீந்திரபுரம் போய்வரும் ஸ்ரீதேசிக பக்தர்கள் இந்த ப்ரபந்தஸாரப் பாசுரங்களை ஒரு முறையாவது அநுஸந்தித்து, எங்களை ஆசீர்வதித்தால் நாங்கள் மேன்மேலும் இத்தகைய தைவிகப்பணிகளைச் சிறப்பாகவும் செழிப்பாகவும் செய்துவர எங்களுக்கு விசேஷ அநுக்ரஹமாக அமையும் என்பதை விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

“லிப்கோ” பதிப்பகத்தார்.

ஒரு வேண்டுகோள்

ஸந்நிதியிலும் திருமாளிகையிலும் திவ்யப்பிரபந்தத்தை ஸேவிக்குப்போது அந்த அந்த ப்ரபந்தத்தின் தனியனை அநுஸந்தித்தவுடன் அந்த அந்த ஆழ்வார் விஷயமாய் இப் பிரபந்தத்தில் தேசிகன் அருளிய பாசுரத்தையும் தனியாக அநுஸந்திப்பது மிகவும் உசிதமாகும். புதியதாய் ஒரு வழக் கத்தைக் கைகொள்ளச் சிலர் கூசக்கூடும். பல புதிய சிறந்த வழக்கங்கள் கைக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதையும் ஒளசித்யத்தையும் கருதி இதையும் கொள்ளலாம். பெரியோர் ஆராய்ந்து நிர்ணயிக்க.*

பிரபந்தசாரம்

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ராமாநுஜதயா பாத்ரம் ஜ்ஞானவைராக்ய பூஷணம்,
ஸ்ரீமத்வேங்கட நாதர்யம் வந்தே வேதாந்த தேசிகம்.

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங் கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்—ஒரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

ஆரணநான் கின்பொருளை யாழ்வார்க ளாய்ந்தடைவே
யன்புடனே யம்புவியோ ரனைவருமீ டேறவென்று
நாரணனார் தாள்களிலே நாலாயி ரந்தமிழால்
நண்ணியுரை செய்தவற்றை நாடிவகை தொகைசெய்தாய்
பூரணமா ஞானியர்சேர் பொங்குபுகழ்த் தூப்புல்வரும்
புனிதனென்றும் பிள்ளையென்றும் புவியோர்புகழ் வேங்கடவா
தாரணியோ ரிங்குகக்கச் சாற்றியநற் ப்ரபந்தசாரந்-
தனையுரைத்து வாழுமனந் தந்தருளா யென்றனக்கே.

* Reproduced with grateful acknowledgments to Oppiliappan Sannidhi, Vidwan, Siromani, Vidya Visarada Sri Ubhaya Ve. Vankipuram, Navanitham, Srirama Desikacharya Swami.

ஆதிமறை யோதிமகி ழயக்கிரிவர் தம்மருளால்
 அன்புடனே தூப்புல்நக ரவதரித்தே யிங்குவந்த
 வாதியரை வென்றுவந்து வன்புவிமே லெதிராசர்
 வாழ்வுறுநற் றெரிசனத்தை வண்மையுட னேவளர்த்து
 நீதிநெறி தவருமல் நிறுத்தியிடும் வேங்கடவா
 நேசமுட னாழ்வார்கள் நிலைகளையெல் லாமுணர்ந்து
 சாதுசனம் வாழ்வென்று சாற்றியநற் ப்ரபந்தசாரந்-
 தனையுரைத்து வாழுமனந் தந்தருளா யென்றனக்கே.

* ஆழ்வார்களவதரித்த நாளுர் திங்கள்
 அடைவு திருநாமங்களவர்தாஞ் செய்த
 வாழ்வான திருமொழிகளவற்றுட்பாட்டின்
 வகையான தொகையிலக்கம் மற்றுமெல்லாம்
 வீழ்வாக மேதினிமேல் விளங்க நாளும்
 விரித்துரைக்குங் கருத்துடனே மிக்கோர் தங்கள்
 நீள்பாதம் நிரந்தரமுந் தொழுது வாழ்த்தும்
 நேசமுடனடியேன்றன் நெஞ்சுதானே.

F

அருள்மிகுத்தொரு வடிவாய்க் கச்சிதன்னில்
 ஐப்பசிமாதத் திருவோணத்து நாளில்
 பொருள்மிகுத்த மறைவிளங்கப் புவியோருய்யப்
 பொய்கைதனில் வந்துதித்த புனிதா, முன்னாள்-
 இருளதனில் தண்கோவலிடைகழிச் சென்று
 இருவருடன் நிற்கவுமாலிடைநெருக்கத்
 திருவிளக்காமெனும் வையந்தகளி நூறும்
 செழும்பொருளா வெணக்கருள் செய்திருந்த நீயே. 2

கடன்மல்லைக்காவலனே பூதவேந்தே
 காசினிமேலைப்பசியிலவிட்ட நாள் வந்து
 இடர்கடியுந்தண்கோவலிடைகழிச் சென்று
 இணையில்லா மூவருமாயிசைந்தே நிற்க
 நடுவிலிவரொருவருமென்றறியா வண்ணம்
 நள்ளிருளில் மால்நெருக்க நந்தாளுனச்-

சுடர்விளக்கேற்றிய, அன்பே தகளியான
தொடைநூறுமெனக்கருள் செய் துலங்க நீயே. 3

மாமயினைப்பதியதனில் துலாமாதத்தில்
வருஞ்சதயத்தவதரித்துக் கோவலூரில்
தூமுனிவரிருவருடன் துலங்க நின்று
துன்னிய பேரிருள் நீங்கச் சோதி தோன்றச்
சேமமுடனெடுமாலைக் காணப் புக்குத்
திருக்கண்டேனென வுரைத்த தேவே, உன்றன்-
பாமருவு தமிழ்மாலை நூறு பாட்டும்
பழவடிவே னுக்கருள் செய் பரம நீயே. 4

தைம்மகத்தில் வருமழிசைப்பரனே மற்றைச்-
சமயங்கள் பல தெரிந்து, மாயோனல்லால்-
தெய்வம் மற்றில்லையென வுரைத்த வேதச்-
செழும்பொருள் நான்முகன் தொண்ணூற்றாறு பாட்டும்
மெய்ம்மிகுத்த திருச்சந்தவிருத்தப் பாடல்
விளங்கிய நூற்றிருபதுந் தப்பாமல் மெய்யே
வையகத்து மறவாமலுரைத்து வாழும்-
வகை அடியேனுக்கருள் செய் மகிழ்ந்து நீயே. 5

* முன்னுரைத்த திருவிருத்தம் நூறு பாட்டும்
முறையின்வருமாசிரியமேழு பாட்டும்
மன்னிய நற்பொருட் பெரியதிருவந்தாதி
மறவாதபடி யெண்பத்தேழு பாட்டும்
பின்னுரைத்ததோர் திருவாய்மொழி எப்போதும்
பிழையறவாயிரத் தொரு நூற்றிரண்டு பாட்டும்
இந்நிலத்தில் வைகாசி விசாகந்தன்னில்
எழிற்குருகைவருமாறாவிரங்கு நீயே. 6

தேறிய மாஞானமுடன் திருக்கோளூரில்
சித்திரையில் சித்திரைநாள் வந்துதோன்றி
ஆறிய நல்லன்புடனே குருகூர்நம்பிக்கு
அனவரதமந்தரங்கவடிமை செய்து

மாறனையல்லாலென்றுமறந்தும் தேவு-

மற்றறியேனெனு மதுரகவியே, நீ முன்-
கூறியகண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பதனிற் பாட்டுக்
குலவு பதினென்றுமெனக்குதவு நீயே.

7

பொன்புரையும் வேற்குலசேகரனே மாசிப்-

புனர்பூசத்தொழில் வஞ்சிக்களத்துத் தோன்றி
அன்புடனே நம்பெருமாள் செம்பொற்கோயில்
அனைத்துலகின் பெருவாழ்வும், அடியார்தங்கள்-
இன்பமிகு பெருங்குழுவுங்காண மண்மேல்-

இருளிரியவென் றெடுத்தவிசையிற் சொன்ன
நன்பொருள்சேர் திருமொழிநூற்றைந்து பாட்டும்
நன்றாகவெனக்கருள் செய் நல்கி நீயே.

8

பேரணிந்த வில்லிபுத்தூரானித ன்னில்

பெருஞ்சோதிதனில் தோன்றும் பெருமானே, முன்
சீரணிந்தபாண்டியன்றன் நெஞ்சுதன்னில்
தியக்கற மால்பரத்துவத்தைத் திறமாச் செப்பி
வாரணமேல் மதுரை வலம்வரவே வானில்-

மால்கருடவாகனனாய்த் தோன்ற வாழ்த்தும்
ஏரணி பல்லாண்டு முதற்பாட்டு நானூற்-

றெழுபத்தொன்றிரண்டுமெனக்குதவு நீயே.

9

* வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூராடிப் பூரம்

மேன்மேலும்மிகவிளங்க, விட்டுசித்தன்-
தூயதிருமகளாய் வந்து அரங்கனார்க்குத்-
துழாய்மாலை முடிசூடிக் கொடுத்த மாதே,
நேயமுடன் திருப்பாவைப் பாட்டாறைந்தும்
நீயுரைத்ததை யொருதிங்கட் பாமாலை
ஆயபுகழ் நூறுடன் நாற்பத்துமுன்றும்
அன்புடனே யடியேனுக்கருள் செய் நீயே.

10

மன்னுமதிள் திருமண்டங்குடிதான் வாழ

மார்கழிமாதக் கேட்டைநாளில் வந்து
துன்னுபுகழ்த்தொண்டரடிப்பொடியே நீமுன்-
துழாய்மாலைப்பணியடிமை செய்து நானும்

தென்னரங்க மணவாளற்கன்புமிக்குச்
செப்பிய நற்றிருமானை நாற்பத்தைந்தும்
பன்னிய நற்றிருப்பள்ளியெழுச்சி பத்தும்
பழவடியேனுக்கருள் செய் பரிந்து நீயே. 11

உலகறிய மலிபுகழ்க்கார்த்திகை மாதத்தில்
உரோகிணி நாளாறந்தைவளம்பதியில் தோன்றித்
தலமளந்த தென்னரங்கர்பால் உலோக-
சாரங்கமாமுனிதோள் தனிலே வந்து
பலமறையின் பொருளாற் பாண்பெருமானே நீ-
பாதாதிகேசமதாய்ப் பாடித் தந்த
சொலவமலனாதிபிரான் பத்துப்பாட்டும்
சோராமலெனக்கருள் செய் துலங்க நீயே. 12

*அறிவுதரும் பெரியதிருமொழி தப்பாமல்
ஆயிரத்தோடெண்பத்துநாலு பாட்டும்
குறியதொருதாண்டகம் நானேந்து ஆறைந்துங்-
குலாநெடுந்தாண்டக மெழுகூற்றிருக்கை யொன்றும்
சிறியமடற்பாட்டு முப்பத்தெட்டிரண்டும்
சீர்பெரியமடல் தனிற் பாட்டெழுபத்தெட்டும்
இறையவனே கார்த்திகையிற் கார்த்திகைந்தாள்
எழிற்குரையல் வருகலியாவிரங்கு நீயே. 13

*தேசமெலாமுகந்திடவே பெரும்பூதூரில்
சித்திரையிலாதிரைநாள் வந்து தோன்றிக்
காசினிமேல் வாதியரைவென்று அரங்கர்-
கதியாக வாழ்ந்தருளுமெதிராசா, முன்-
பூசுரர்கோன் திருவரங்கத்தமுதனார் உன்-
பொன்னடிமேலந்தாதியாகப் போற்றிப்
பேசிய நற்கலித்துறை நூற்றெட்டுப் பாட்டும்
பிழையறவே யெனக்கருள் செய் பேணி நீயே. 14

எண்ணின் முதலாழ்வார்கள் மூன்று நூறும்
எழின்மழிசைப் பிரானிருநூற்றொரு பத்தாறும்
உண்மைமிகு மாறன்மறையாயிரத்தோடு
உற்றிருநூற்றுத் தொண்ணூறுமாரும்

வணமையுடை மதுரக விபத்துமொன்றும்
 வஞ்சியர் கோன் நூற்றைந்தும், பட்டநாதன்
 பண்ணியல் நானூற்றெழுபத்து மூன்றும்
 பார்க்கோதை நூற்றெழுபத்துமூன்றே, 15

பத்தரடிப்பொடி பாடலைப்பத்தைந்தும்
 பாணர்புகல் பத்துடனே பரகாலன்சொல்
 அத்தனுயர்வேங்கட மாற்காயிரத்தோடு
 ஆன இருநூற்றேரம்பத்து மூன்றும்
 முத்திதருமெதிராசர் பொன்னடிக்கே
 மொழிந்த வமுதர் பாடல் நூறுமெட்டும்
 எத்திசையும் வாழவிவர் பாடிவைத்த
 இவை நாலாயிரமுமடியோங்கள் வாழ்வே. 16

*வையகமென் பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார்
 மழிசையர்கோன் மகிழ்மாறன் மதுரகவிகள்
 பொய்யில் புகழ்க்கோழியர்கோன் விட்டுசித்தன்
 பூங்கோதை தொண்டரடிப்பொடி பாணழ்வார்
 ஐயனருட் கலியனெதிராசர்தம்மோடு
 ஆறிருவரோரொரு வரவர்தாஞ்செய்த
 துய்ய தமிழிருபத்துநான்கிற் பாட்டின்
 தொகை நாலாயிரமுமடியோங்கள் வாழ்வே 17

*அந்தமிலா ஆரண நாலாகி நின்ற
 அதன் கருத்தை யாழ்வார்களாய்ந்தெடுத்துச்
 செந்தமிழாலருள் செய்த வகை தொகையும்
 சிந்தாமலுலகங்கள் வாழவென்று
 சந்தமிகு தமிழ்மறையோன் தூப்புல் தோன்றும்
 வேதாந்தகுரு மொழிந்த ப்ரபந்தசாரம்
 சிந்தையினாலனுதினமுஞ் சிந்திப்போர்க்குச்
 சேமமதாந் திருமால்தன் கருணையாலே. 18

பிரபந்தசாரம் முற்றிற்று.

சேரர் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்!

ஸப்ததி ரத்ந மாலிகா

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் விஷயமான இந்த அழகிய ஸ்தோத்திரத்தை அருளிச்செய்தவர் ஸ்ரீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் ஸ்வாமி. இவர் ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகனுடைய திருக் குமாரரான நயினராசார்யருடைய சிஷ்யர்.

ரத்னங்களுக்கொப்பான எழுபது சுலோகங்களைக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்ட பாமாயுதலால் இது இப் பெயர் பெற்றது. திருவேங்கடமுடையான் விஷயமான ஸுப்ரபாதம், ஸ்தோத்ரம், ப்ரபத்தி, மங்களாசாஸனம் ஆகிய அரிய ஸ்தோத்திரங்களை அருளிச் செய்தவரும் இவரே என்பர்.

“கமலா குச குசக.....” என்று ஆரம்பிக்கும் ஸ்ரீவேங்கடேச ஸ்தோத்திரத்தின் நடையழகையும் சொல் மிடுக்கையும் கருத்தழகையும் இந்த ஸ்தோத்திரத்திலும் பல இடங்களில் காணலாம்.

இந்த ஸ்தோத்திரம் இவர் அருளிச் செய்ததா என்பதைப் பற்றி ஸமீப காலத்தில் ஒரு சர்ச்சை எழுந்துள்ளது. முந்திய பாராவில் கூறியுள்ளபடி ஸ்ரீ வேங்கடேச ஸ்தோத்திரத் துக்கும் இதற்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக் கொண்டு இந்த ஸ்தோத்திரத்தை அருளிச் செய்தவரும் இவரே என்பதில் சிறிதும் ஐயத்திற்கு இடமில்லை என்பது பலருடைய கருத்து.

இந்த ஸ்தோத்திரத்திலிருந்து தேசிகன் பெருமையை விளக்கும் சுலோகங்களை மட்டும் இங்கே கொடுத்துள்ளோம் சுலோகங்களில் அடங்கியுள்ள கருத்துக்களை ஸம்ஸ்க்ருதம் தெரியாத தேசிக பக்தர்களும் அறிந்து கொள்ளும்பொருட்டு ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் சுருக்கமான அர்த்தத்தையும் அந்த அந்த சுலோகத்தின் தலைப்பாகக் கொடுத்துள்ளோம். ஆஸ்திக வாசகர்கள் படித்து, அநுஸந்தித்து ஆனந்தம் அடைவார்களாக.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன்
அருளிச் செய்த

ஸப்ததி ரத்ந மாலிகா

ஸ்ரீ வேங்கடநாதன் தனியன்

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்கிக கேஸரீ |
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி || 1

ஸ்ரீநயினுராசார்யர் தனியன்

ஸ்ரீமல்லக்ஷ்மண யோகீந்த்ர ஸித்தாந்த விஜயத்வஜம் |
விச்வாமித்ர குலோத்பூதம் வரதார்யமஹம் பஜே || 2

ஸ்ரீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் தனியன்கள்

வேதாந்ததேசிக கடாக்ஷ விவ்ருத்த போத-
வித்வஜ்ஜனேட்ய வரதார்ய க்ருபைகபாத்ரம் |
வத்ஸாந்வவாயம் அநவத்ய குணேருபேதம்
பக்த்யா பஜாமி பரவாதிபயங்கரார்யம் || 3

ஸ்ரீமத்த்ரயீ மகுட தேசிக பாதபத்ம

ப்ருங்காயமாண வரதார்ய தயைக பாத்ரம் |
தத்ஸுக்திலேச விபவாத்த ஸமஸ்த தத்வம்
பக்த்யா பஜாமி பரவாதி பயங்கரார்யம் || 4

ஒப்பற்ற ஜோதியான வேங்கடநாதன் வாழ்கவே!

ஜீவனம் ஜகதாம் ஜீயாத் கிமப்யபகத ஸ்ப்ருஹம் |
ஸ்வதந்த்ரம் ஸர்வதந்த்ரேஷு வேங்கடேசாஹ்வயம் மஹ: ||

வாதிகளாகிய யானைகள் கண்டு நடுநடுங்கும்

கவிதார்க்கிக சிங்கத்தைப் பணிகின்றேன்

சோச்ருயமாணு யச்சப்தம் கவிதார்கிக குஞ்ஜரா: |
ஸ்வப்னே ப்ரஸுஸ்ருவு: நித்யம் ஸிம்ஹம் கமபி தம் பஜே ||

பாகவத பக்தியிற் சிறந்த இவ்வாசார்யனை
ஆச்ரயித்து சிறப்புற்றோம்

ஸ்ரீமதாம் ஹரிதாஸானாம் பாதரக்ஷாவலம்பினா |
தேன வேங்கடநாதேன ஸநாதா: ஸுகிளே வயம் || 7

ஸ்ரீ ரங்கநாதனிடம் விருது பெற்ற
ஆசார்யனை வணங்குகிறோம்

வேதாந்த தேசிகபதம் யஸ்மை ஸ்ரீரங்க சாயிநா |
தத்தம் தஸ்மை நமஸ்குர்மோ வேங்கடேச விபச்சிதே || 8

திராவிட-ஸம்ஸ்க்ருத ஸூக்திகளையும் நயினராசார்யரையும்
தோற்றுவித்த ஆசார்யனை எனக்குக் கதி

தக்ஷிணோத்தர தேசீய ஸூக்த்யா வரததேசிக: |
யஸ்மாதஜனி ஸோதர்ய: தஸ்மாந்நான்யா கதிர் மம || 9

ஸகல நற்குணங்களுக்கும் இருப்பிடமான ஸ்வாமி
தேசிகனின் அடியேன் நான்

ஞானம் து வினயோ பக்தி: ஸம்பத்தி: வீதராகதா |
ஆரோக்யம் யஸ்ய தஸ்யாஸ்மி தாஸோ வேதாந்த-
ஸத்குரோ: || 10

வேதாந்தாசார்யர் என்னும் அஸாதாரணமான திருநாமம்
பெற்றுள்ள குருவிடம் பரத்தை ஸமர்ப்பித்துவிட்டேன்
யஸ்மிந்நன்ய ஸாமான்யா வேதாந்தாசார்யதா குரௌ |
யதா புருஷதா விஷ்ணௌ தஸ்மின் ந்யஸ்தபரோ
(அ)ஸ்மயஹம் || 1

ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் ஸாக்ஷாத் திருவேங்கடமுடையானே
ஸர்வ தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரத்வாத் சாஸ்த்ர தீபப்ரதானத: |
ஸ்ரீவேங்கடாத்ரிநாதோ஽ஸௌ ஸாக்ஷாத் வேதாந்த தேசிக: ||

விச்வாமித்ர கோத்ரத்தில் உதித்த விஷ்ணு கண்டாவதாரர்
வியாக்யான சக்ரவர்த்தியாகவும் விளங்குகிறார்

ஆவிர்பூதி: யஸ்ய வம்சாதனர்காத்
வைச்வாமித்ராத் விஷ்ணு கண்டாம்சகஸ்ய |

ஸ்ரீமான் ஸோ(அ)யம் ஸர்வதந்த்ர ஸ்வத்ந்ர:
வக்தா வ்யாக்யாஸார்வபௌமோ விபாதி || 13

திருவேங்கடமுடையானது தீர்த்தவாரித் திருநாளன்று
உதித்தவர் விஷ்ணு கண்டாவதாரராகிய
கவிதார்க்கிக லிம்ஹம்

பாத்ரபத மாஸகத விஷ்ணு விமலர்க்ஷே
வேங்கடமஹீத்ரபதி தீர்த்த தினபூதே |
ப்ராதுரபவத் ஜகதி தைத்ய ரிபு கண்டா
ஹந்த! கவிதார்க்கிக ம்ருகேந்த்ர குருமூர்த்யா || 14

எம்பெருமானைப் போன்ற கல்யாண குணங்கள்
நிறைந்தவராயும் தோஷமற்றவராயும் இருப்பதால்
இவர் திருவேங்கடமுடையானே

தமிழம் ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதாசார்யம் வதந்தி கில ஸந்த: |
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதம் ஸதஸத் குணராசியோக-
ஹாநிப்யாம் || 15

எம்பெருமானைப் போன்ற அவதார
பிரயோஜனத்தை உடையவர்

அவநாய ஸதாம் அஸத்குணப்ரபலாடோபநிபர்ஹ்நாய ச |
அபி வைஷ்ணவ தர்ம வருத்தயே ஐனனம் ஸ்ரீநிகமாந்த
ஸத்குரோ: || 16

ஸ்ரீமத் ராமாநுஜ லித்தாந்தத்தை நிர்த்தாரணம் செய்து
ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பரதத்துவத்தை நிரூபணம் செய்தவர்
வேங்கடேச்வரவிபச்சிதி ஜாதே நிஸ்ஸபத்நமபவத் கில
பாஷ்யம் |
தத்வமப்ரதிஹதம் ச ததாஸீத் யேந மோக்ஷபதவி
ஸுகலப்யா || 17

உத்தம குலத்தில் உத்தமர்களான பெற்றோர்களுக்குப் பிறந்து
உத்தமர்களான ஆசார்யர்களை ஆசிரயித்து உத்தமரான
குமாரரையும் பெற்று ஸர்வதந்த்ர
ஸ்வதந்த்ரராக விளங்கியவர்

புத்ரோ(அ)னந்தார்யஸூரே: புருஷஸமகுண: புண்டரீகாக்ஷ-
யஷ்டு:
பௌத்ர: தோதாரபிக்யா ச்ருதவரஜனனீ கர்ப்பவாராசி
சந்த்ர: |

விச்வாமித்ரான்வவாயோ வரதகுருபிதா வாதிஹம்-
ஸாம்புவாஹாத்
ஆசார்யாதாப்தசாஸ்த்ரோ வரதகுருமத: ஸர்வதந்த்ர-
ஸ்வதந்த்ர: || 18

இருபது பிராயத்துக்குள் ஸகல கலைகளையும் கசடறக் கற்ற
வேதாந்த தேசிகனுக்கு பலமுறை பிரணாமங்கள்

அனந்தஸூரிஸூரவே(அ)பிநந்த்யமானவைபவாத்
திகந்தவாதிஹம்ஸஜைத்ரகாளமேகதேசிகாத் |
உபாத்த ஸர்வ சாஸநாய ஹந்த! வர்ஷவிம்சதௌ
புந: புந: நமஸ்க்ரியாஸ்து வேங்கடேசஸூரயே || 19

ஞான வைராக்ய பூஷணராய் விளங்கியவரும்
அனேக ஸத்க்ரந்தங்களை இயற்றியவரும் பகவத்-பாகவத
பக்தி மிகுந்தவரும் புலன்களை அடக்கியவருமான
வேதாந்த குரு நமக்கு நன்மை பயப்பாராக

வேதாந்தாசார்யவரீயோ விதிதபஹுகுணே
வீதராகாக்ரயாயீ
வித்வான் வித்யாநிஷத்யா விரசித விவிதானேக திவ்ய
ப்ரபந்த: |
விஷ்ணௌ விஷ்ணவாச்ரிதேஷு ப்ரகடிதவிநயப்ரேம
சேஷத்வவ்ருத்தி:
விக்யாத: ச்ரேயஸே ஸ்யாத் விஷயஜிதிஹ நோ
வேங்கடாசார்யவரீய: || 20

வடமொழிக் கவிதையில் பட்டருக்கும் தமிழ்க் கவிதையில்
பரகால, பக்திஸாரர்களுக்கும் நிகரானவர்

ய: ஸம்ஸ்க்ருத கவிதாயாம் ப்ரௌடீம்னாவேதி கூரநாத-
ஸுதம் |
த்ரவிடகவிதாமார்கே பரகாலம் வா(அ)த பக்திஸாரம்
வா || 21

இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பயன்படும்படி ஸ்வாமி
தேசிகன் அருளிச் செய்துள்ள நூல்கள் கணக்கிலடங்கா
பரச்சதம் வாபி பரஸ்ஸஹஸ்ரம் ஸ்ரீவேங்கடாசார்யக்ருதா:
ப்ரபந்தா. |
தத்ராலமேக: கலு புக்திமுக்த்யோ: கார்த்ஸன்யேன
கஸ்தான் கணயேத் ஸமஸ்தான் || 22

நன்னடத்தைக்கு இருப்பிடமானவரும், தெளிந்த
ஞானமுடையவரும், பாபிகள் உய்வதற்கும் கருணையுடன்
வழிகாட்டியவருமான அவரே நமக்குத் தஞ்சம்

யதீயசரிதம் ஸதாம் ஸுசரிதவ்யவஸ்தாபகம்
யதீயவசனம் பரம் ஸ்கலஸம்சயோன்மூலனம் |
யதீயகருணா கதி: ஸகலதர்ம சூந்யாத்மனம்
ஸ ந: சரணமஸ்த்வஸௌ ஸகலதந்த்ரநிர்வாஹக: || 23

த்ரிகரண சுத்தி, வைராக்யம், பகவத் பாகவத பக்தி,
பக்ஷபாதமின்மை போன்ற எல்லா நற்குணங்களுடன்
வாழ்க்கை பூராவும் விளங்கியவரன்றோ ஸ்வாமி தேசிகன்
தாந்தி: சாந்தி: சுசித்வம் விஷயவிஜயிதா தீரதா நிஸ்ப்ரு-
ஹத்வம்.

சேஷத்வம் ஸ்ரீசதத்தாஸஜனவிஷயகம் பாரதந்த்ர்யம் ச
தத்ர |

அக்ஷோப்யத்வம் படுத்வம் ம்ருதுஸமவசிதா நிர்பரத்-
வானஸூதே:
யஸ்மின் ஆஜானஸித்தம் ஸ கலு விஜயதே வேங்கடா-
சார்யவர்ய: || 24

கருணை மிக்கவரும், பகவத் க்ருபைக்கு பாத்திரரும்,
 பராங்குச பரகாலர்களின் திவ்ய ஸூக்திகளை சுவையுடன்
 ரசித்தவருமான கவிதார்க்கிக லிம்ஹத்தை வணங்குகிறேன்
 கலயே ஸததம் கருணாஜலதம் கருணாவிஷயம் கமலாதிபதே: |
 கலிவையிசடாரி வசோ ரஸிகம் கவிதார்க்கிககேஸரி-
 ஸூரிகுரும் || 25

திவ்வியப் பிரபந்தங்களின் ஸம்ப்ரதாயர்தியான அர்த்தங்களைக்
 கற்றறிந்து ஒழுகியவர் வேங்கடேச குரு
 ஸரோபூத வேதாள ஸாரஸ்வதாநாம் சடத்விட்கலித்வம்ஸி
 முக்யோதிதானாம் |
 அவிச்சின்னஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்தவேதீ குருர்வேங்கடேசோ
 குருக்திஷ்வதுல்ய: || 26

சாஸ்த்ரஜ்ஞார்களையும், கோபம் முதலியவைகளை
 வென்றவர்களையும், தர்மாத்மாக்களும், வேதாந்த
 ஜ்ஞானமுள்ளவர்களையும் இவரை உதாஹரித்துப்
 பின்பற்றுபவர்களாகக் கூறலாம்
 யுக்தா அலாக்ஷா அபி தர்மகாமா: ஸம்மர்சிஞோ யுக்திஸ்மந்-
 விதா: ச |
 ஸத்ப்ராம்ஹண: வேதசிர: ப்ரஸித்தா: ஸ்ரீவேங்கடாசார்ய-
 முகா: ஹி நூநம் || 27

வேதங்களில் வியாஸபகவானே ஒத்த ஜ்ஞானமுடைய
 வரும், கல்பஸூத்ர ப்ரயோகங்களை
 நன்கறிந்தவருமான இவர் ஸர்வதந்த்ர
 ஸ்வதந்த்ரராக விளங்குகிறார்
 ஜடாவர்ண சர்ச்சாத்யனேக ப்ரகாரத்ரயீ லக்ஷணோச்சாரணே
 வ்யாஸகல்ப: |
 ததா கல்பஸூத்ர ப்ரயோகாத்யபிஜ்ஞோ ஜயத்யந்வஹம்
 ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர: || 28

ஸகல சாஸ்த்ரங்களிலும் பாண்டித்யத்துடன்
விளங்குபவர் அனந்த ஸூரியின் திருக்குமாரர்

பரத்வாஜ சாண்டில்ய ஹாரீதமுக்ய
ஸ்ம்ருதிஸ்தோமஸூக்ஷ்மார்த்த நிர்ணீதிதக்ஷ: |
புராணாகமதிஷ்வஸாதாரணஸ்ரீ:
ஸூதோ பாதி லோகேஷ்வனந்தார்ய ஸூரே: || 29

இயல், இசை, நாடகம் முதலிய கலைகளிலும்
ஜோதிஷம், மீமாம்ஸை முதலிய
சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவர்

ஜ்யோதிச் சந்தச்சப்த சாஸ்த்ரப்ரவீண:
காவ்ய ச்ரேணீ நாடகாலங்க்ருதிஜ்ஞ: |
மீமாம்ஸாயாம் ப்ரம்ஹ கர்மாத்மிகாயாம்
ஸ்ரஷ்டா ஸாக்ஷாத் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர: || 30

ஆழ்வாராசார்யர்களுடைய அடிச்சுவட்டைப்
பின் பற்றித் தம்மை அண்டியவரை உய்வித்தவர்

ஸர்வோஜ்ஜீவனசிந்தயா கடகதாபாவேந தானாத் க்ருதி-
ச்ரேஷ்டானாம் பஹுச: ததுத்தரணத:
த்ரய்யந்தஸம்ரக்ஷணாத் |
ஸ்ரீமச்ச்ரீ சடகோப முக்ய திவிஷந்நாதார்ய ராமானுஜா-
சார்யானப்யுபயாதி ஹந்த! நிகமாந்தாசார்ய-
சூடாமணி: || 31

அரங்க நகர திவ்ய தம்பதிகளிடம் விருது பெற்றவர்
இஹ ரங்கபதி ப்ரஸாதலப்தோபயவேதாந்ததுரந்தரத்வ
கீர்த்தி: |
அபி தத்ஸஹதர்மிணீ க்ருபாத்தாகில தந்த்ர ப்ரபுதாக
ஏஷு ஸூரி: || 32

பொறுமையில் எம்பெருமானுக்கும், ஜ்ஞானத்தில்
ஆதிசேஷனுக்கும் புத்தியில் ப்ருஹஸ்பதிக்கும்,
விரோதிகளே ஜயிப்பதில் திருவாழியாழ்வானுக்கும்
ஒப்பானவர்

க்ஷமாயாம் ஹி யஸ்யோபமானம் முகுந்த: ச்ருதௌ தஸ்ய
தல்போ மதௌ தேவமந்தரீ |
ஜயே வைரிணாம் தைத்யஸம்ஹாரகாரீ ஸ ஜீயாத் சிரம்
ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர: || 33

ஆசார்யனுக்கு வேண்டிய லக்ஷணமும் சிஷ்யனுக்குத்
தேவையான குணங்களும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவர்

ஆசார்யத்வோபயுக்தா: முநிகணகதிதா: தேசிகை: ஸ்வேந
சோக்தா:

ஸர்வே பத்ரா குண: ஸ்ய: ஸமுதிதவிபவா:
ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரே |
சிஷ்யத்வே சோபயுக்தா அபி ச குணகண: கூரநாதே
யதா ஸ்ய:

நான்யத்ராசார்யவர்க்கே கதிசன ஹி குண: ப்ராயச:
தத்ர த்ருஷ்டா: || 34

குற்றமற்றவையான தேசிக ஸ்ரீஸூக்திகள்
எம்பெருமானுக்கு உகப்பானவை—ராமாநுஜ
ஸித்தாந்தத்தை மேலும் மேலும் வளரச் செய்பவை

யதிபதிஸம்ப்ரதாயபரிபோஷகஸ்ய ஸததம் நிகமாந்தகுரோ:
அதிபதிதாம்ருதா ஸரஸதாகுணேன ஸுமனஸ்ரஜோ
ம்ருதுதரா |

அதிகதலக்ஷண விமலஸூக்திரார்த்திசமநீ விபக்ஷமதநீ
கலயது ந: சுபாநி பகவத்ததீய-
யதிராஜஹர்ஷஜனனீ || 35

நிகரற்ற ஸ்ரீதேசிக ஸூக்திகள் சேதநரை மருள் நீக்கி
உய்விக்க வந்தவை

அபி ச பவாஹிதஷ்டபரிமூர்ச்சிதஸ்ய பவிந: ப்ரபோதனகர்
சமதம தோஷபீதி பகவத்ததீயஜன பக்திமுக்திஜனன் |
விஷய பரத்வ கோப மதமோஹ லோப சடதாதி தோஷசமநீ
புவி ஸத்ருசீதராஸ்தி ந ஹி ஸூக்திரத்ய
நிகமாந்த தேசிககிர: || 36

தெளியாத மறை நிலங்கள் தெளிவிக்க உதித்தவை
ஸ்ரீதேசிக ஸூக்திகள்

கர்மவிசிகித்ஸா வருத்தவிசிகித்ஸா
தர்மவிசிகித்ஸா ஸர்வவிசிகித்ஸா |
சாம்யதி ஹ நூநம் ஸர்வபுருஷாணம்
வேங்கடவிபச்சித் வாக்விலஸிதேன || 37

ராமாநுஜ தர்சனத்தின் தீபம் போன்ற ஸ்ரீ தேசிக
ஸூக்திகள் நமக்கு மங்களத்தைத் தருவதாக

யதுக்தயோ யதிபதிதந்த்ரதீபிகா:
ஸலக்ஷண: ஸரஸதமா: ஸதாம் மதா: |
ஸமத்ஸரைரபி ஸததம் பரோக்ஷத:
ப்ரசம்ஸிதா: பரிகலயேத் ஸ ந: ச்ரியம் || 38

உபய வேதாந்த விற்பன்னரான
ஸ்ரீதேசிகனுக்குப் பல்லாண்டு!

வாணீ யஸ்ய த்ராமிடி ஸாம்ஸ்க்ருதீ ச
ப்ராய: ப்ராசாமாசயானந்வவாதீத் |
அர்வாசாமப்யாஸ வையாத்யமூலம்
ஜீயாத் ஸோயம் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர: || 39

அஞ்ஞானத்தைப் போக்குபவை ஸ்ரீதேசிக ஸூக்திகள்

யதீயக்ருதிஷு க்ஷணம் பரிசிதி: ஸதாம் சாதுரீம்
தநோதி பஹுவத்ஸரச்ரமமனுஸ்நுதாம் அந்யத: |
தமத்ய யத்பூபதி ப்ரதித ஸந்மதோத்தாரகம்
பஜே கவிகதாரத த்விரதப்ருந்த கண்டரவம் || 40

யதிராஜ ஸப்ததியின் பெருமை

கவிவாதி கரிஸிம்ஹக்ருதிரத்ன திலகம்
யதிராஜவர ஸப்ததிமிமாமநுதினம் |
ப்ரவதந்தி பரவாதி திமிரௌக மிஹிரா;
த இமே ஹி யதிராஜகருணைகவிஷயா: || 41

ஸ்ரீபாதுகா ஸஹஸ்ரத்தின் பெருமை

வேங்கடேசவிதுஷா ரசிதாநாம்
ஜ்ஞாயதே ந கணநா(அ)பி க்ருதீநாம் |
தத்ர சாபி ந ஹி ரங்கபதிஸ்ரீபாதுகா-
ஸ்துதிஸஹஸ்ரஸமா(அ)ந்யா || 42

ராமாநுஜ தர்சனத்தின் சாரத்தை போதிப்பது
பாதுகா ஸஹஸ்ரம்

வேங்கடேசகுருக்ரதிதம் யே
பாதுகாஸ்துதிஸஹஸ்ரமஜஸ்ரம் |
ஸார்த்தபோதமனுஸந்தததே தே
ஸம்யமீந்த்ரமதஸாரவித: ஸ்ய: || 43

ஸங்கல்ப சூர்யோதயத்தின் பெருமை

அநந்யஸாதாரண சாதுரீ ச காவ்யாதிஷு ப்ரஹ்மவிதக்ர-
ணீத்வம் |
ததாஷ்டபாஷாகவிதாபடுத்வம் ஸங்கல்பஸூர்யோதய-
த்ருச்யமஸ்ய || 44

சுததூஷணி, தத்வ முக்தாகலாபம் பெருமை
 தூஷண்யாதௌ தார்கிகாக்ரேஸரத்வம்
 ஸ்பஷ்டம் ஸ்ரீமத்வேங்கடேசஸ்ய ஸூரே: |
 அந்யா(அ)வ்யா சாதுரீ பத்யகும்பே
 ஸர்வஜ்ஞத்வம் தத்வமுக்தாகலாபே ||

45

தற்காப்புக்குக் கேடயம் போன்ற ஸர்வார்த்த
 ஸித்தியும், எதிரியை வெல்ல உதவும் வாள்
 போன்ற சுததூஷணியும்

ஸர்வார்த்தஸித்தி: சுததூஷணீ ச
 த்வே கேடசஸ்த்ரே கதகாக்ரகானாம் |
 ஆத்யேன தத்ர க்ரியதே ஸ்வரக்ஷா
 ப்ரத்யர்த்திபங்க: கலஹே(அ)ந்யதம: ஸ்யாத் || 46

ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்த நிர்த்தாரண ஸார்வ
 பெளமரான ஸ்ரீ தேசிகன் ஜகத்குரு

அத ஏவ ஸர்வஜகதாம் ஸ குரு:
 யதி சக்ரவர்த்தி மததிக்கஜ: |
 கவிதார்கிகத்விரதபஞ்சமுகோ
 ஹ்யத ஊர்ஜிதம் ஹ்யக்ருத பாஷ்யமிதம் || 47

தேசிகன் திருக்குமாரரான நயினுராசார்யரின் பெருமை

ச்ருதிசீர்ஷதேசிக சிரோமணிநா
 ஜனகேந யேந ஹி ஸூசிக்ஷிததி: |
 வரதோ குருச்ச யதிராஜமத-
 ப்ரதிவாதிகோடி சதகோடிரபூத் || 48

எம்பெருமான் திருவருளுக்கும் எம்பெருமானார்
 கருணைக்கும் இலக்காவதற்கு தேசிகனிடம்
 பக்தி வேண்டும்

நிச்ரேயஸம் யே(அ)பிலஷந்தி தஸ்ய
 மூலம் க்ருபாம் சாபி ரமாஸகஸ்ய |
 தயாம் யதீந்த்ரஸ்ய ஹி தைரவச்யம்
 கார்யா ஹி பக்தி: கவிவாதி ஸிம்ஹே || 49

49

ஸ்வாமி தேசிகனின் ஆத்மா போன்றவர் எம்பெருமானார்

ஸேவா விஷ்ணு: வைஷ்ணவாராதநாந்தா
தத்வத்ஸேவா ஸ்வாமிந: ஸம்யமீநாம் |
வேதாந்தாசார்யாங்கரி பத்மார்ச்சனநதா
யஸ்மாதாத்மா வேங்கடேசஸ்ய ஸுரே: || 50

ஸகலவித ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணங்களுடன் விளங்கும்
ஸ்வாமி தேசிகனின் திருவுருவம் என் மனத்தில்
நிலைத்திருப்பதாக

ஸசங்க சக்ரலஞ்சன: ஸதூர்த்வபுண்ட்ர மண்டித:
ஸகண்ட லக்நஸத்துளஸ்யனர்க்க பத்மமாலிக: |
ஸிதாந்தரீய ஸுத்தரீய யஜ்ஞஸுத்ரசோபித:
மமாவிரஸ்து மானஸே குரு: ஸ: வேங்கடேச்வர: ||

ஸ்வாமி தேசிகனின் திருவடித்தாமரைகளே
அடியேனுடைய குலதனம்

நிகமாந்த தேசிக பதாம்புஜத்வயம்
நிரஸூயவைஷ்ணவஜனப்ரியம் தனம் |
குலதைவதம் மம குத்ருஷ்டிமஸ்தக-
க்ஷிதிப்ருத்விபேதி குலிசாயுதாயிதம் || 51

திவ்ய மங்கள விக்ரகமாக அடியேன் மனத்தில் கோயில்
கொண்டுள்ள ஸ்ரீவேங்கடநாதனைத் துதிக்கின்றேன்

மஹோத்பலாயித பாதயுகளம்
ரதிப்ரியேஷுதிப்ரதிரோதி ஸுஜங்கிகம் |
ககுத்ஸமான ஸுஜாநுகமஞ்சித-
ஸ்புரத்கட விலஸத்பரிதானகம் || 53

ப்ரசஸ்த நாபிகமுஜ்வல வக்ஷஸம்
ப்ரசந்ந ஸஸ்மித ஸந்முக பங்கஜம் |
மதீயஹ்ருத்கமலாஸனஸம்ஸ்திதம்
பஜாமி வேங்கடநாதவிபச்சிதம் || 54

எல்லாவிதப் பெருமைகளும் வாய்ந்த ஸ்வாமி
தேசிகனை வணங்குகின்றேன்

ப்ரபுத்ததாமரஸாபவிலோசனம்

ப்ரஸித்த சிஷ்யஜனே: பரிவாரிதம் |

ப்ரபத்தராகதமம் குருபாதயோ:

ப்ரபுத்தசேதஸம் அர்த்தஸமர்த்தனே ||

55

ஸரத்ந கம்பள பீடபரிக்ரஹம்

ஸமர்ந்தமுத்தித சம்சயநோதனே |

விரக்தஸஜ்ஜன ஸங்கசிரோமணிம்

பஜாமி வேங்கடநாத விபச்சிதம் ||

56

எம்பொருமானிடமும் எம்பெருமானாரிடமும் பக்தி
நிறைந்த ஸ்வாமி தேசிகனை என் மனம் எப்போதும்
துதிப்பதாக

கவிதார்கிக களப வ்ரஜ கபளீக்ருதி ஸிம்ஹம்

கமலாபதி கருணாரஸ பரிவர்த்தித போதம் |

யதிநாயக பதபங்கஜ யுகளீ பரதந்த்ரம்

பஜ மானஸ! புத வேங்கடபதி தேசிகமநிசம் ||

57

இதுவுமது

யதிந்ருபதி பதகமல ஸகலவித பந்தும்

கரிசிகரிபதி நகரஸுசிர க்ருதவாஸம் |

பஜ ஹ்ருதய கவிகதஹரிமபி ச ரங்க-

க்ஷிதிரமண சரணயுக ஸததக்ருத ஸேவம் ||

58

தீமை செய்வோரிடமும் கருணை பாராட்டும் ஸ்வாமி
ஸ்ரீ தேசிகனை எப்பொழுதும் என் ஹ்ருதய
கமலங்களால் பூஜிக்கிறேன்

அதிம்ருதுலமனஸம் அதிவிபுல சுபநேத்ரம்

அதிசதுரம் அதிககுண யதிந்ருபதிபாஷ்யே |

உபகரணபரமநிசம் அபகரணசீலே(ஷு)

அபி கலய மம ஹ்ருதய கவிகதக ஸிம்ஹம் ||

59

கவிதார்க்கிக சிங்கமே! பொருளல்லாத என்னைப்
பொருளனுக்கி அடிமை கொள்வாயாக!

கிஞ்ச மம மானஸமிதம் ச ஸமுதஞ்சிதமிஹாந்ய-

விஷயே(ஷு)

அஞ்சதி ந ஜாது கவிவாதிகரிபஞ்சமுக! தாவகபதம் |
வஞ்சனபரம் சடமகிஞ்சன ஜனப்ரிய! ஸபஞ்ச சரஜம்
சஞ்சலமிதம் புநரசஞ்சலதரம் குரு பவச்சரணயோ: || 60

நல்லோர் அனுஸந்தித்தால் ஸகலவித
புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கவல்லது இந்த
ஸப்ததி ரத்ந மாலிகை

ஸ்ரீவேங்கடேசஸ்ய குரோ: பதாப்ஜயோ:

ஸமர்பிதா ஸப்ததி ரத்நமாலிகா |

த்ருதா ஸுதீபி: ஹிருதயே விமத்ஸரை:

புஷ்ணாதி சோபாம் புருஷார்த்த நிர்ஃபராம் || 61

இதை அனுஸந்திப்பவர் எம்பெருமான்-
எம்பெருமானாருடைய திருவருளைப் பெறுவர்

வேதாந்தாசார்ய ஸப்தத்யா குணவத்யா பரிஷ்க்ருதா: |

வேதாந்தவேத்ய ஸ்ரீபாஷ்யகார காருண்ய கோசரா: || 62

நிகமாந்த குருவுக்கும், அவருடைய சிஷ்யர்களுக்கும்
இதை ஸமர்ப்பணம் செய்கிறேன்

ப்ரதிவாதிபயங்கரேண ஸா ஸுதியா ஸப்ததி ரத்நமாலிகா—
நிகமாந்தகுரௌ ஸமர்ப்பிதா ஹ்ருதயே தத்பஜதாம் ஸ்வயா
தியா || 63

கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹத்துக்கு அஞ்ஜலி!

கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாணகுணசாலிநே |

ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய வேதாந்தகுரவே நம: || 64

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயலும் ஸகல கார்ய ஸித்தியும்

ஆழ்வார்களுடைய அருளிச் செயல்களின் பெருமையை ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரத்தில் மிகச் சிறப்பாக விளக்கியுள்ளார். “மேகங்கள் சமுத்திர ஜலத்தை வாங்கி ஸர்வோபஜீவ்யமான அமுதமாக (தண்ணீராக) உமிழுமாப்போல, வேதார்த்தங்களில் வேண்டும் ஸாரதமமான அம்சத்தை ஸர்வருக்கும் (ஸர்வ ஜனங்களுக்கும்) அதிகரிக்கலான பாஷையாலே ஸங்க்ரஹிததுக் காட்டி...” என்று தொடங்கி, ஆழ்வார்கள் வேதம் தமிழ் செய்த மஹோபகாரத்தைத் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார்.

ஆழ்வார்கள் தம்முடைய அருளிச் செயல்களில் ஒவ்வொரு பதிகத்தின் முடிவிலும், அதை அநுஸந்திப்பதால் ஏற்படக்கூடிய பலனைக் கூறித் தலைக்கட்டியுள்ளார்கள். இதை ஆதாரமாகக் கொண்டு, இன்ன இன்ன காரியம் ஸித்திப்பதற்கு, இன்னல் தீர்வதற்கு இன்ன இன்ன பதிகத்தை அநுஸந்திக்க வேண்டும் என்று மகான்கள் நிர்ணயித்துள்ளார்கள். அவை முழுவதையும் இந்நூலில் கொடுப்பது ஸாத்யமில்லையாதலால், அத்தகைய பதிகங்கள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் ஒரு பாசுரத்தை மட்டும் பொறுக்கு மணியாக இங்கு கொடுத்துள்ளோம். ஆஸ்திகப் பெருமக்கள் இவைகளை அநுஸந்தித்துக் கண்கண்ட-கைகண்ட பலனை நிச்சயம் பெறலாம். அவதாசமுள்ளவர்கள் அந்த அந்தக் காரியம் ஸித்தியாவுதற்கு குறிப்பிட்ட பதிகம் முழுவதையும் அநுஸந்தித்தல் உத்தமம். தேவைப்படும் உத்தேசத்திற்கான பாசுரத்தையோ, முடிந்தால் அப்பதிகத்திலுள்ள பத்துப் பாசுரங்களையுமோ தினமும் திட நம்பிக்கையுடன் இரு வேளையும் பாராயணம் செய்தால் நிச்சயம் காரியஸித்தி ஏற்படும். கூடவே, இக-பர சுகங்களுக்கான மார்க்கங்கள் தெளிவாகும். ‘நம்பினோர் கெடுவதில்லை, இது நான்மறை தீர்ப்பு!’ என்பதை நாம் என்றும் மறக்கலாகாது.

ஸ்ரீ:
ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயலும்
ஸகல கார்ய ஸித்தியும்

தீய நடத்தையுள்ள பிள்ளை திருந்த

தீரைநீர்ச் சந்திர மண்ட லம்போல்
செங்கண்மால் கேசவன், தன்
திருநீர் முகத்துத் துலங்கு சுட்டி
திகழ்ந்தெங்கும் புடைபெயர,
பெருநீர்த் திரையெழு கங்கை யிலும்
பெரியதோர் தீர்த்தபலம்
தருநீர், சிறுச்சண்ணம் துள்ளம் சோரத்
தளர்நடை நடவாணே.

பெரியாழ்வார் திருமொழி 1. 7. 10.

ஸத் புத்ரர்களைப் பெற

வட்டு நடுவே வளர்கின்ற, மாணிக்க
மொட்டு நுனியில் முளைகின்ற முத்தேபோல்,
சொட்டுச் சொட் டென்னத துளிக்கத் துளிக்க, என்
குட்டன்வந் தென்னைப் புறம் புல்குவான்
கோவிந்த னென்னைப் புறம்புல்குவான்.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 1. 9. 1.

பகவத் பக்தி ஏற்பட

அரவணையாய்! ஆயரேறே!
அம்மமுண்ணத் துயிலெழாயே,
இரவுமுண்ண துறங்கிநீபோய்
இன்றுமுச்சி கொண்டதாலோ,
வரவுங்காணேன் வயிறசைந்தாய்
வனமுலைகள் சோர்ந்துபாய,
திருவுடைய வாய்மடுத்துத்
திளைத்துதைத்துப் பருகிடாயே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 2. 2. 1.

குறிப்பு:—திருப்பாணாழ்வார் அருளிச் செய்துள்ள 'அமலாதிபிரான்' பாசுரங்களில் ஏதாவதொன்றும், திருமழிசைப்பிரான அருளிச் செய்துள்ள 'திருச்சந்த விருத்தம்' 101-வது பாசுரமும், பூதத்தாழ்வார் அருளிச் செய்துள்ள 'இயற்பா' இரண்டாந் திருவந்தாதி முதற் பாசுரமும் இதே பலனைத் தரவல்லது இவைகளையும் சேர்த்து அநுஸந்திப்பது சாலச் சிறந்ததாகும்.

ஸந்ததி பாக்யம் ஏற்பட

கொங்குங் குடந்தையும் கோட்டியு ரும்பேரும்,
எங்கும் திரிந்து விளையாடு மென்மகன்,
சங்கம் பிடிக்கும் தடக்கைக்குத் தக்க நல்
அங்க முடையதோர் கோல்கொண்டுவா,
அரக்கு வழித்ததோர் கோல்கொண்டுவா.

பெரியாழ்வார் திருமொழி 2. 6. 2.

விண் அபவாதம் நீங்க

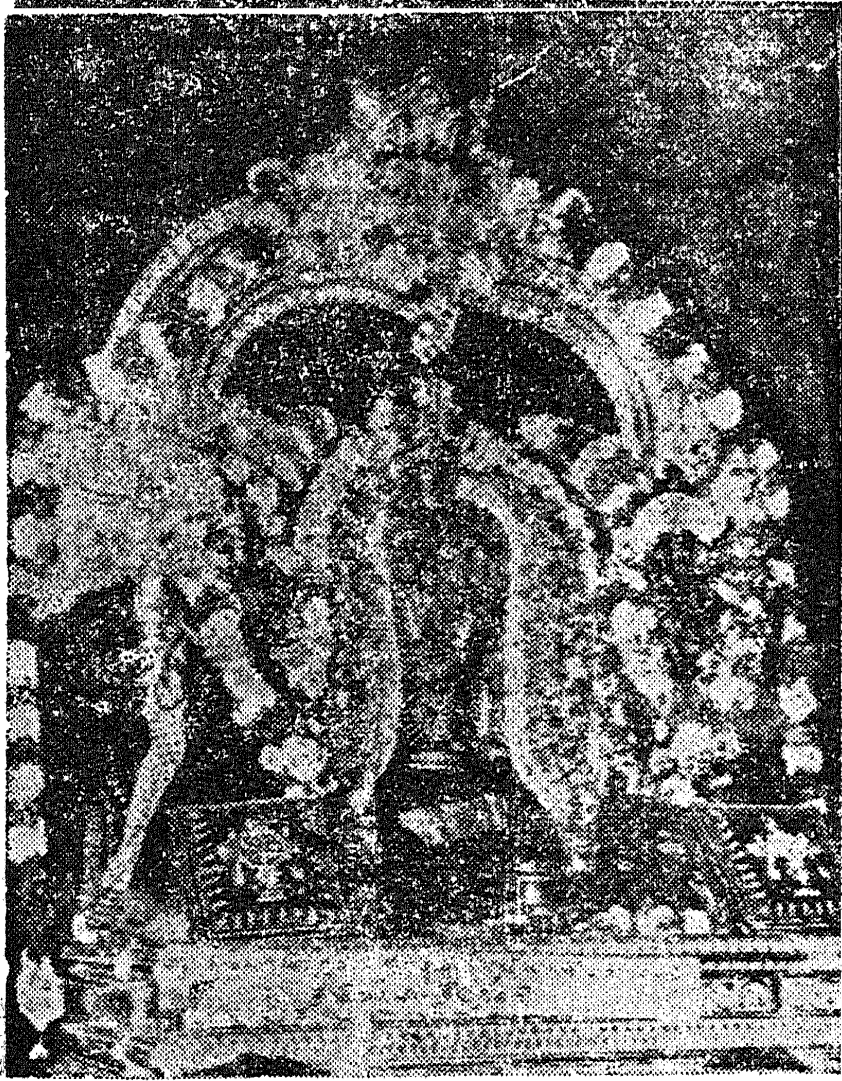
குண்டலம் தாழக் குழல்தாழ நாண்தாழ,
எண்டிசை யோரு மிறைமிஞ்சித் தொழுதேத்த,
வண்டமர் பூங்குழ லார்துகில் கைக்கொண்டு,
விண்தோய் மரத்தானு லின்று முற்றும்,
வேண்டவும் தாரானு லின்று முற்றும்.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 2. 10. 2.

நாவன்மை-குரலினிமைகளைப் பெற

தேனுகன் பிலம்பன் காளிய னென்னும்
தீப்பப் பூடுக ளடங்க உழக்கி,
கான கம்படி யுலாவி யுலாவிக்
கருஞ்சிறுக் கன்குழ லூதின போது,
மேனகையொடு திலோத்தமை அரம்பை
உருப்பசி யரவர் வெள்கி மயங்கி,
வானகம் படியில் வாய்திறப் பின்றி
ஆடல் பாடலவை மாறினர் தாமே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 3. 6. 4.

ஸ்ரீ வயலாளி மணவாளன்

எதிர்பாராமல் வந்த ஆபத்து நீங்க

காறை பூணும் கண்ணாடி

காணும்தன் கையில் வளைகுலுக்கும்,

கூறை யுடுக்கு மயர்க்கும் தன்

கொவ்வைச் செவ்வாய் திருத்தும்,

தேறித் தேறிநின் றுயிரம்பேர்த்

தேவன் திறம்பி தற்றும்,

மாறில் மாமணி வண்ணன்

மேலிவள் மாலுறு கின்றாளே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 3.7 3.

கங்கா ஸ்நான பலன் கிட்ட

சலம்பொதி யுடம்பில் தழலுமிழ் பேழ்வாய்ச்
சந்திரன் வெங்கதி
மலர்ந்முந் தணவி மணிவண்ண வருவின்
மால் புரு டோத்தமன் வாழ்வு,
நலந்திகழ் சடையான் முடிக்கொன்றை மலரும்
நாரணன் பாதத்து ழாயும்,
கலந்திழி புனலால் புகர்படு கங்கைக்
கண்டமென் னும்கடி நகரே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 4. 7. 2

கன்னிப் பெண்களுக்குக் கல்யாணம் நிகழ

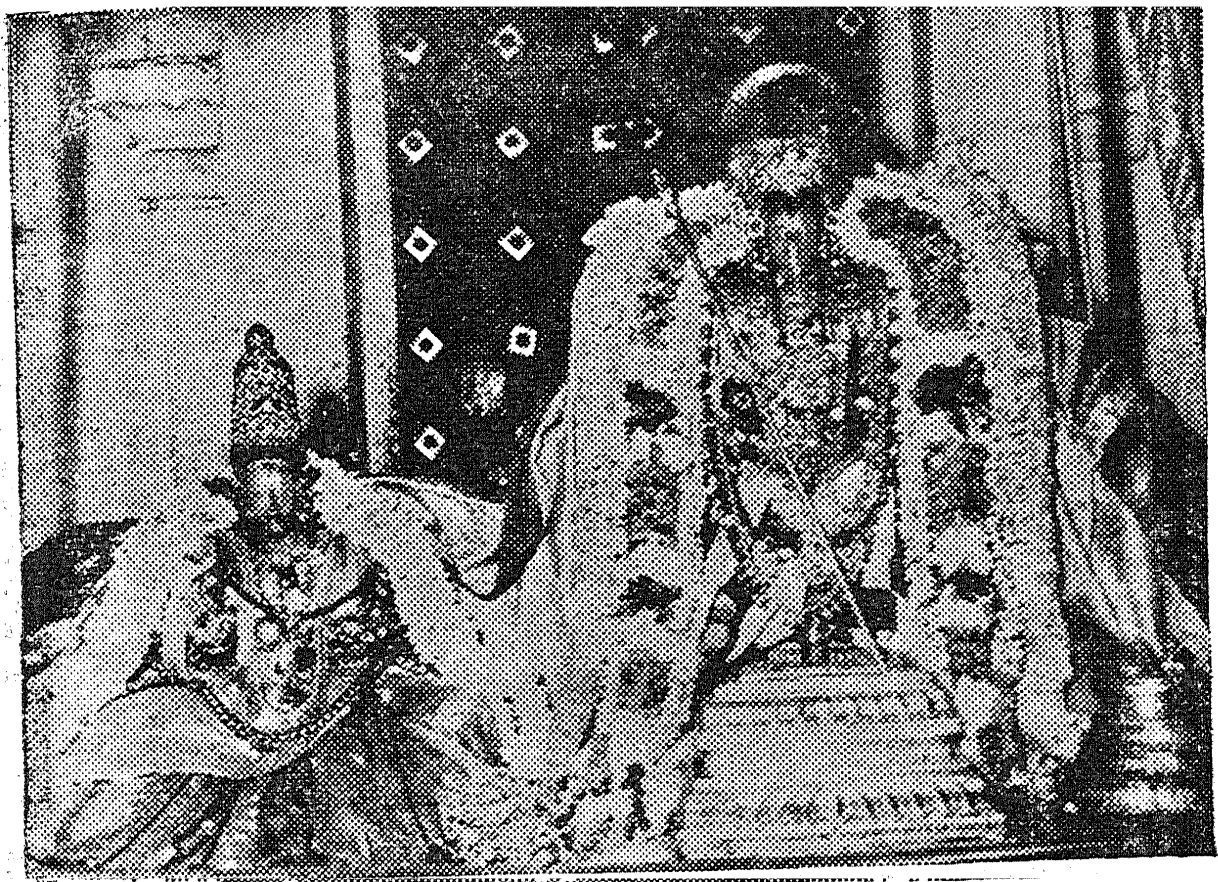
மத்தளம் கொட்டவ ரிசங்கம் நின்றாத,
முத்துடைத் தாமநி ரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்
மைத்துனன் நம்பிம துகுதன் வந்து, என்னைக்
கைத்தலம் பற்றக்க னுக்கண்டேன் தோழீநான்.

—நாச்சியார் திருமொழி 6. 6.

தொடர்ந்து வரும் துன்பங்கள் நீங்க

அழிலும் தொழிலு முருக்காட்டான்
அஞ்சே லென்னு னவனொருவன்,
தழுவி முழுசிப் புகுந் தென்னைச்
சுற்றிச சுழன்று போகானால்,
தழையின் பொழிவவாய் நிரைப்பின்னே
நெடுமா லாதி வருகின்ற,
குழலின தொனாவாய் நீர்கொண்டு
குளிர முகத்துத் தடவீரே.

—நாச்சியார் திருமொழி 13. 5.

திருக்குடந்தை ஸ்ரீ ஆராவமுதன் திவ்ய தம்பதிகள்

நன்னடத்தை - நல்லொழுக்கங்களில்
நாட்டம் ஏற்பட

கொல்லணைவேல் வரிநெடுங்கண் கோசலைதன்
குலமதலாய்! குனிவில் லேந்தும்,
மல்லணைந்த வரைத்தோளா! வல்வினையேன்
மனமுருக்கும் வகையே கற்றாய்,
மெல்லணைமேல் முன்துயின்றாய் இன்றினிப்போய்
வியன்கான மரத்தின் நீழல்
கல்லணைமேல் கண்டயிலக் கற்றனையோ
காகுத்தா! கரிய கோவே!

— பெருமாள் திருமொழி 9. 3

செய்தொழிலில் நல்ல புகழும் லாபமும் கிடைக்க
 சொல்லுவன் சொற்பொருள் தானவை யாய்ச்சுவை
 யூரெலி நாற்றமும் தோற்றமுமாய்,
 நல்லரன் நான்முகன் நாரண னுக்கிடந்
 தான்தடஞ் சூழ்ந்தழ காயகச்சி,
 பல்லவன் வில்லவ னென்றுல கில்பல
 ராய்ப்பல வேந்தர் வணங்குகழல்
 பல்லவன், மல்லையர் கோன்பணிந் தபர
 மேச்சுர விண்ணக ரமதுவே.

—பெரிய திருமொழி 2. 9. 1—

எந்நிலையிலும் எம்பெருமானின் உற்ற துணையைப் பெற
 முந்து நூலும் முப்புரி நூலும் முன்னீந்த,
 அந்த னுளன் பிள்ளையை யஞ்ஞான் றளித்தானூர்,
 பொந்தில் வாழும் பிள்ளைக் காகிப் புள்ளோடி,
 நந்து வாரும் பைம்புனல் வாவி நறையூரே

—பெரிய திருமொழி 6. 5. 8—

வளமையும் மகிழ்ச்சியும் திகழும் நல்வாழ்க்கையைப் பெற
 வில்லார் விழவில் வடமதுரை
 விரும்பி விரும்பா மல்லடர்த்து,
 கல்லார் திரடோள் கஞ்சனைக்
 காய்ந்தான் பாய்ந்தான் காளியன் மேல்,
 சொல்லார் சுருதி முறையோதிச்
 சோமுச் செய்யும் தொழிலினோர்,
 நல்லார் மறையோர் பலர்வாழும்
 நறையூர் நின்ற நம்பியே.

—பெரிய திருமொழி 6. 7. 5—

அகால மரணம் நேராமல் இருக்க

“அருவிசோர் வேங்கடம் நீர்மலை” என்றுவாய்
 வெருவினாள், மெய்யம் வினவி யிருக்கின்றாள்,

‘பெருகுசீர்க் கண்ண புரம்’ என்று பேசிஞள்
உருகிஞள், உள்மெலிந் தாள்இது வென்கொலோ!

—பெரிய திருமொழி 8. 2. 3.

குறிப்பு:— இத்துடன் நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி
ஒன்பதாம் பத்து—பத்தாம் திருவாய்மொழி ஐந்தாவது
பாசுரத்தையும் அநுஸந்திக்கலாம்.

வறுமை நிலை நீங்க

அரவுநீள் கொடியோன் அவையுளா சனத்தை
அஞ்சிடா தேயிட, அதற்குப்
பெரியமா மேனி யண்டமு டுருவப்
பெருந்திசை யடங்கிட நிமிர்ந்தோன்,
வரையின்மா மணியும் மரதகத் திரளும்
வயிரமும் வெதிருதிர் முத்தும்,
திரைகொணர்ந் துந்தி வயல்தொறும் குவிக்கும்
திருக்கண்ணங் குடியுள்ளின் றானே.

—பெரிய திருமொழி 2. 1. 8

மன நிம்மதி ஏற்பட

ஆடி யசைந்தாய் மடவா ரொடுநீ போய்க்
கூடிக் குரவை பிணைகோ மளப்பிள்ளாய்,
தேடித் திருமா மகள்மண் மகள்நிற்ப,
ஏடி! இதுவென் னிதுவென் னிதுவென்றோ!

—பெரிய திருமொழி 10. 8. 9

தேசமெங்கிலும் சுபிட்சம் நிலவ

குன்ற மெடுத்து மழைத டுத்துஇளை யாரொடும்,
மன்றில் குரவை பிணைந்த மாலென்னை மால்செய்தான்,
முன்றில் தனிநின்ற பெண்ணை மேல்கிடந் தீர்கின்ற.
அன்றிலின் கூட்டைப் பிரிக்க கிற்பவ ரார்கொலோ!

—பெரிய திருமொழி 11. 2. 1

திருமணிக் கூடம் ஸ்ரீமணிக் கூட நாயகன்

தீய வினைப் பயன் நீங்க

ஒண்மிதியில் புனலுருவி ஒருகால் நிற்ப
 ஒருகாலுங் காமருசீர் அவுணன் உள்ளத்து,
 எண்மதியுங் கடந்தண்ட மீது போகி
 இருவிசம்பி னூடுபோ யெழுந்து, மேலைத்
 தண்மதியும் கதிரவனும் தவிர ஒடித்
 தாரகையின் புறந்தடவி அப்பால் மிக்கு,
 மண்முழுதும் அகப்படுத்து நின்ற எந்தை
 மலர்புரையும் திருவடிபே வணங்கி னேனே.

— திருநெடுந்தாண்டகம் 5.

தீராத வியாதிகள் தீர

வைப்பாம் மருந்தாம் அடியரை, வல்வினைத்
துப்பாம் புலனைந்தும் துஞ்சக் கொடானவன்,
எப்பால் யவர்க்கும் நலத்தா லுயர்ந்துயர்ந்து,
அப்பா லவனெங்க ளாயர் கொழுந்தே.

—திருவாய்மொழி 1. 7.

மாணவ—மாணவிகள் கல்வியில் தேர்ச்சியும்,
தேர்வுகளில் வெற்றியும் பெற

மறப்பும் ஞானமும் நானென் றுணர்ந்திலன்,
மறக்கு மென்றுசெந் தாமரைக கண்ணெடு,
மறப்பற என்னுள்ளே மன்னினான் றன்னை,
மறப்ப னோவினி யானென் மணியையே?

—திருவாய்மொழி 1. 10. 10. .

பேய்—பிசாசு, பில்லி—சூனியம் முதலியவைகளின்
உபத்திரவங்கள் தொலைய

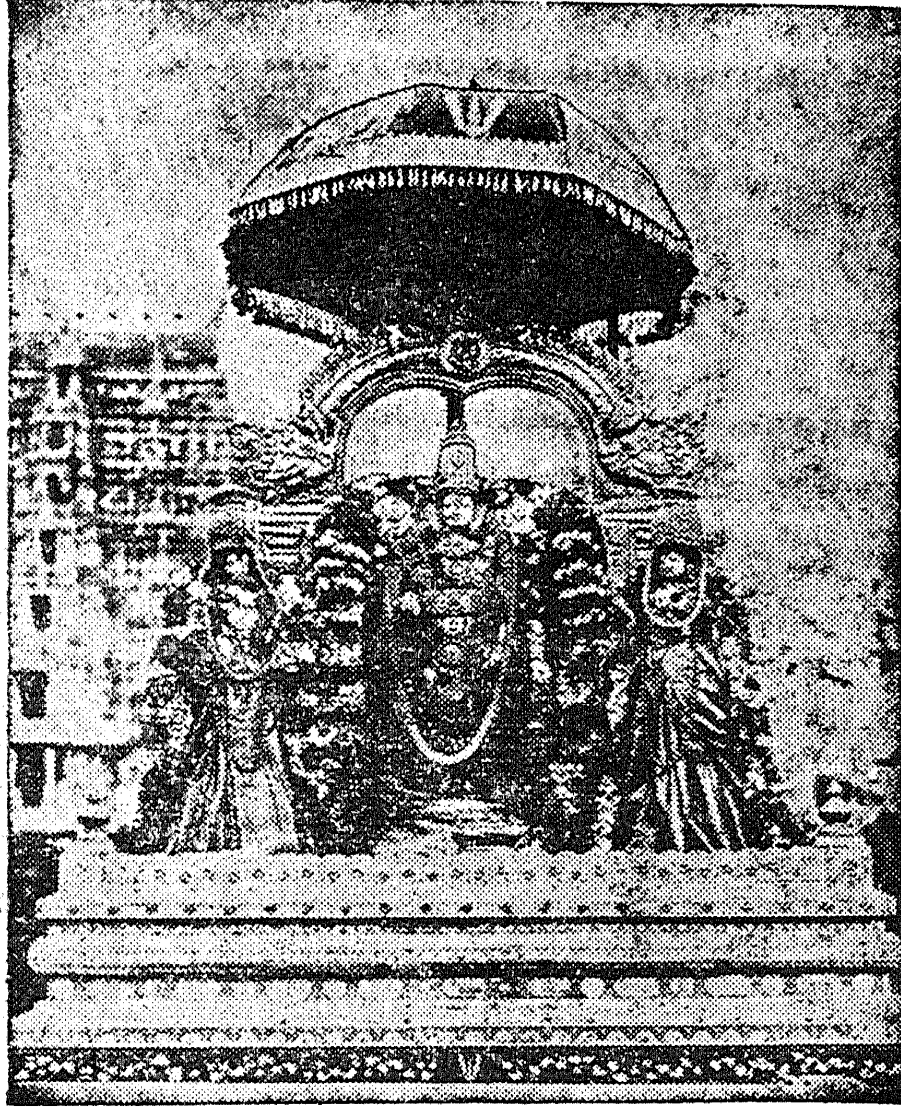
காக்கு மியல்வினன் கண்ண பெருமான்,
சேர்க்கை செய்துதன் னுந்தி யுள்ளே,
வாய்த்த திசைமுக னிந்திரன் வானவர்,
ஆக்கி னுன்தெய் வவுல குகளே.

—திருவாய்மொழி 2. 2. 9.

ஸம்ஸார பாச-பந்தங்கள் நீங்க

கூவிக்கூவிக் கொடுவினைத் தூற்றுள் நின்று,
பாவியேன் பலகாலம் வழிதிகைத் தலமர்கின்றேன்,
மேவியன் றுநிரை காத்தவ னுலகமெல்லாம்,
தாவிய அம்மானை எங்கினித் தலைப்பெய்வனே?

—திருவாய்மொழி 3. 2. 9.

திருமாலிருஞ்சோலை ஸ்ரீ கள்ளழகர்

பெரும் புகழ் பெற

அண்ணல் மாயன் அணிகொள்செந் தாமரைக்
கண்ணன், செங்கனி வாய்க்கரு மாணிக்கம்,
தெண்ணி றைச்சுனை நீர்த்திரு வேங்கடத்து,
எண்ணில் தொல்புகழ் வானவ ரீசனே.

—திருவாய்மொழி 3. 3. 3.

பாகவத கைங்கர்யம் கூடவும் பாகவதாபசாரம் நீங்கவும்

‘உற்றார்க ளெனக்கில்லை யாரும்’ என்னும்,
 ‘உற்றார்க ளெனக்கிங்கெல் லாரும்’ என்னும்,
 ‘உற்றார்களைச் செய்வேனும் யானே’ என்னும்,
 உற்றார்களை அழிப்பேனும் யானே’ என்னும்,
 ‘உற்றார்களுக் குற்றேனும் யானே’ என்னும்
 உற்றாரிலி மாயன்வந் தேறக் கொல்லோ?
 உற்றீர்கட் கென்சொல்லிச் சொல்லுகேன் யான்
 உற்றென் னுடைப்பே தையுரைக் கின்றவே?

—திருவாய்மொழி 5. 6. 8

குறிப்பு:—இத்துடன் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்
 அருளிச்செய்த திருப்பள்ளியெழுச்சி ப்ரபந்தத்தையும் அநு
 ஸந்திப்பது உத்தமம்.

தேஜஸ்வியாகத் திகழ

அரியே றே!என் அம்பொற் சுடரே!
 செங்கட் கருமுகிலே,
 எரியே! பவளக் குன்றே! நாற்றோள்
 எந்தாய்! உனதருளே,
 பிரியா அடிமை யென்னைக் கொண்டாய்
 குடந்தைத் திருமாலே,
 தரியே னினியுன் சரணந் தந்தென்
 சன்மம் களையாயே.

—திருவாய்மொழி 5. 6. 7.

எடுத்த காரியம் ஏற்றமாக வெற்றி பெற

அதுநன் றிதுதீதென் றையப் படாதே,
 மதுநின்ற தண்டுழாய் மார்வன்,—பொதுநின்ற
 பொன்னங் கழலே தொழுமின், முழுவினைகள்
 முன்னங் கழலும் முடிந்து.

—இயற்பா, முன்குத்திருவந்தாதி 88

சிந்தை தெளிவு பெற—சித்தப் பிரமை நீங்க

வார்த்தை யறிபவர் மாயவற் காளன்றி யாவரோ,
போர்த்த பிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடு இறப்பிவை
பேர்த்து, பெருந்துன்பம் வேரற நீக்கித்தன் தாளின்கீழ்ச்
சேர்த்து, அவன் செய்யும் சேமத்தை யெண்ணித்

தெளிவுற்றே?

—திருவாய்மொழி 7. 5. 10.

தர்ம கார்யங்கள் இடர்களின்றி நிறைவேற

அங்கண் மலர்த்தண் டுழாய்முடி அச்சுத னே! அருளாய்,
திங்களும் ஞாயிறு மாய்ச்செழும் பல்சுட ராய்இருளாய்,
பொங்கு பொழிமழை யாய்ப்புக ழாய்ப்பழி யாய்ப்பின்னும்நீ
வெங்கண்வெங் கூற்றமு மாமிவை யென்ன விசித்திரமே!

திருவாய்மொழி 7. 8. 2.

குறிப்பு:—இத்துடன் பொய்கையாழ்வார் அருளிச்
செய்துள்ள இயற்பா, முதல் திருவந்தாதி முதல் பாசுரத்தையு
ம் சேர்த்து அநுஸந்திப்பது உத்தமம்.

இன்பமயமான வாழ்வைப் பெற

மாயக் கூத்தா! வாமனா!

வினையேன் கண்ணா! கண்கைகால்,

தூய செய்ய மலர்களாச்

சோதிச் செவ்வாய் முகிழ்தா,

சாயல் சாமத் திருமேனி

தண்பா சடையா, தாமரைநீள்

வாசத் தடம்போல் வருவானே!

ஒருநாள் காண வாராயே.

—திருவாய்மொழி 8. 5. 1.

வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை,
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை, அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதைசொன்ன.

கண்ணபிரானைச் சுற்றியிருந்து கோபியர் கும்மி யடித்து
ஆடிப் பாடி மகிழ்தல்

சங்கத் தமிழ்மலை முப்பதும் தப்பாமே,
இங்கிப் பரிசுரைப்பா ரீரிரண்டு மால்வரைத்தோள்,
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்,
எங்கும் திருவருள்பெற் றின்புறுவ ரெம்பாவாய்.

—ஆண்டாள் திருப்பாவை 30

குடும்பத்தில் ஒற்றுமை நிலவ

தனிமாப் புகழே யெஞ்ஞான்றும்
நிற்கும் படியாத் தான்தோன்றி,
முனிமாப் பிரம முதல்வித்தாய்
உலகம் மூன்றும் முளைப்பித்த,

அ. F

தனிமாத் தெய்வத் தளிர்டிக்கீழ்ப்
புகுதல் அன்றி அவனடியார்,
நனிமாக் கலவி யின்பமே
நாளும் வாய்க்க நங்கட்கே.

—திருவாய்மொழி 8. 10. 7

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

**ஆபத்து வேளையில் தாமதமின்றி
பகவத் ஸஹாயம் பெறுதல்**

பகவானுடைய தசாவதாரங்களில் ந்ருனிம்ஹாவதாரத் திற்குத் தனிச் சிறப்பு உண்டு. பரமகாருணிகனான ஸர்வேச் வரன் அவதரிக்கும்போதே, பக்தனுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கத் தொடங்கிய கொடியவனை ஸம்ஹரித்தது இந்த ஒரு அவதாரத்திலேதான். ஆகையால், பக்தர்களின் இன்னல்— இடையூறுகளைக் களைந்தெறிந்து காக்க வேண்டிய நிலையில் தனக்குள்ளு பாரிப்பையும் பரபரப்பையும் உலகுக்கு நன்கு வெளிப்படுத்திய அவதாரம் நரசிங்காவதாரம். எனவே ஆபத்தும் அவசரத் தேவையுமான வேளைகளில், 'இரணியனை நண்ணி, அவன் மார்வகலத் துகிர்மடுத்த நாதனை'த் துதித் தால் தாமதமின்றி எம்பெருமானுடைய ஸஹாயம் நமக்குக் கிடைப்பது திண்ணம்.

ஆகையால், ஆபத்துக்காலங்களிலும், சங்கடமான சந்தர்ப்பங்களிலும் தாமதமின்றி எம்பெருமானின் ஸஹாயத் தைப் பெற, ஸ்ரீந்ருனிம்ஹன் விஷயமாக ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்த திவ்யமான பாசுரங்களை (சிலவற்றையவாது) பல ஆவிருத்திகள் உள்ளமுருக வாய்விட்டு அநுஸந்தித்தால் நிச்சயம் ஆபத்பாந்தவனான சர்வேச்வரன் பரிவு கொண்டு உடனடியாக அபயமளிப்பான். ஆபத்துகளும் விலகும்.

ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹன் விஷயமாக ஆழ்வார்கள்
அருளிச் செய்த பாசுரங்கள்

பெரியாழ்வார்

எந்தை தந்தை தந்தைதம் மூத்தப்பன்
ஏழ்படி கால்தொடங்கி,
வந்து வழிவழி ஆட்செய்கின் றோம், திரு
வோணத் திருவிழவில்
அந்தியம் போதி லரியுரு வாகி
அரியை யழித்தவனை,
பந்தனை தீர்ப்பல் லாண்டுபல் லாயிரத்
தாண்டென்று பாடுதுமே.

—திருப்பல்லாண்டு 6

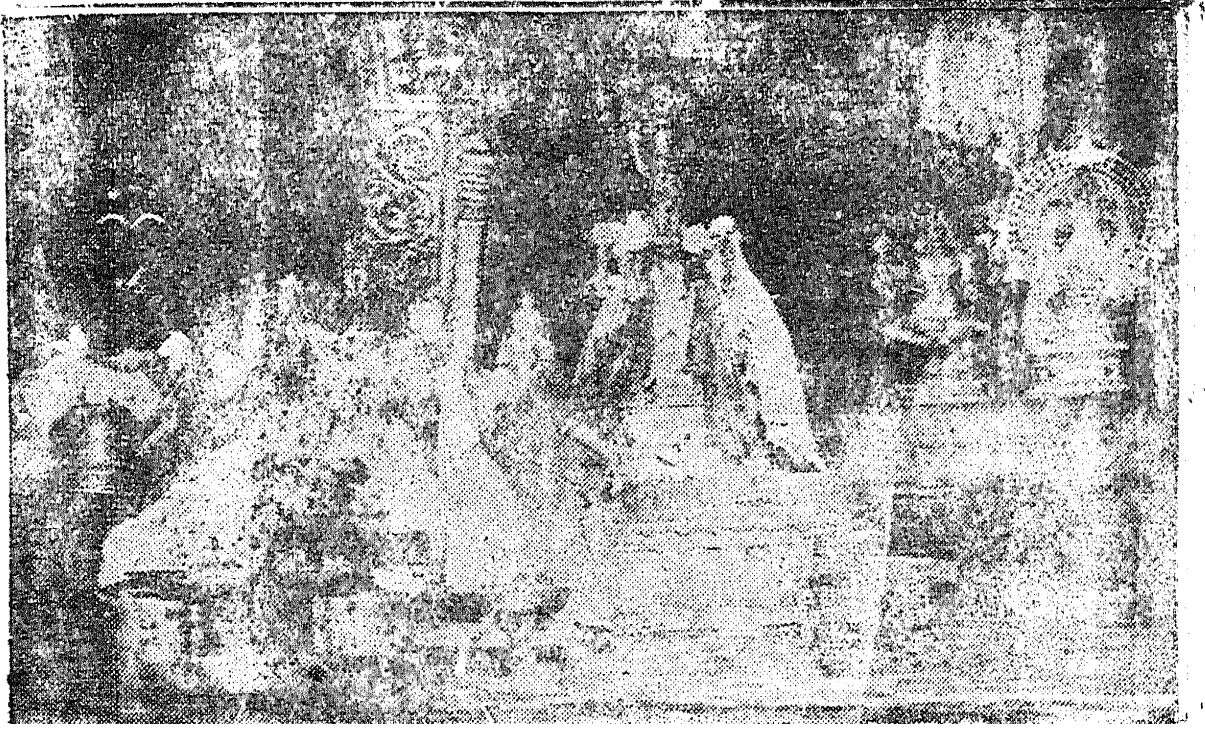
அளந்திட்ட தூணை யவன்தட்ட, ஆங்கே
வளர்ந்திட்டு வாளுகிர்ச் சிங்க வருவாய்,
உளந்தொட் டிரணிய னெண்மார் வகலம்,
பிளந்திட்ட சைகளால் சப்பாணி
பேய்முனை யுண்டானே! சப்பாணி,

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 1. 6. 9.

பூதமைந்தொடு வேள்வியைந்து
புலன்களைந்து பொறிகளால்,
ஏதமொன்றுமி லாதவண்மையி
னார்களவாழ்திருக் கோட்டி யூர்,
நாதனைநர சிங்கனை நவின்
றேத்துவார்க ளுழக்கிய,
பாததூளி படுதலாலிவ்
வுலகம் பாக்கியம் செய்ததே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 4. 1. 6.

தேவுடைய மீனமா யாமையாய்
ஏனமா யரியாய்க் குறளாய்,
மூவுருவி லிராமனாய்க் கண்ணனாய்க்
கற்கியாய் முடி ப்பான் கோயில்,

மேல் அஹோபிலம் குகையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ
மூர்த்திகள், சக்ரத்தாழ்வார் முதலானோர்

சேவலொடு பெடையன்னம் செங்கமல
மலரேறி யூச லாடி,
பூவணைமேல் துதைந்கெழுசெம் பொடியர்டி
வினையாடும் புனல ரங்கமே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 4. 9. 9..

நம்ப னே! நவின் றேத்தவல் லார்கள்
நாத னேநர சிங்கம தானாய்,
உம்பர் கோணுல கேழு மளந்தாய்!
ஊழி யாயினாய்! ஆழிமுன் னேந்தி,
கம்ப மாகரி கோள்விடுத் தானே!
கார ணை! கட லைக்கடைந் தானே,
எம்பி ரான்! என்னை யாளுடைத் தேனே!
ஏழை யேனிட ரைக்களை யாரே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 5. 1. 9..

ஆண்டாள்

வாண்கொண்டு கிளர்தெழுந்த
மாமுகில்காள், வேங்கடத்துத்
தேன்கொண்ட மலர்சிதறத்
திரண்டேறிப் பொழிவீர்காள்,
ஊன் கொண்ட வள்ளுகிரால்
இரணியனை யுடலிடந்தான்,
தான் கொண்ட சரிவளைகள்
தருமாகில் சாற்றுமினே.

—தாச்சியார் திருமொழி 8. 5.

திருமழிசைப்பிரான்

கரண்டமாடு பொய்கையுள்க ரும்பனைப்பெ ரும்பழம்,
புரண்டுவீழ வானைபாய்கு றுங்குடிநெ டுந்தகாய்,
திரண்டதோளி ரணியன்சி னங்கொளாக மொன்றையும்,
இரண்டுசூறு செய்துகந்த சிங்கமென்ப துன்னையே.

—திருச்சந்த விருத்தம் 62.

திருமங்கையாழ்வார்

அங்கண் ஞால மஞ்ச அங்கோ ராளரியாய், அவுணன்
பொங்க ஆகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்,
பைங்க னானைக் கொம்புகொண்டு பத்திமையால், அடிக்கீழ்ச்
செங்க னாளி யிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள் குன்றமே

—பெரிய திருமொழி 1. 7. 1.

பள்ளியி லோதி வந்ததன் சிறுவன்
வாயிலோ ராயிர நாமம்,
ஒள்ளிய வாகிப் போதவாங் கதனுக்
கொன்றுமோர் பொறுப்பில னாகி,
பிள்ளையைச் சீறி வெகுண்டுதூண் புடைப்பப்
பிறையெயிற் றனல்விழிப் பேழ்வாய்,
தெள்ளிய சிங்க மாகிய தேவைத்
திருவல்லிக் கேணிக்கண் டேனே.

—பெரிய திருமொழி 2. 3. 8.

திருநீர்மலையில் ஸேவை ஸாதிக்கும் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹர்

காண்டாவன மென்பதோர் காடமரர்க்
கரையனது கண்டவன் நிற்க, முனே
மூண்டாரழ லுண்ணமு னிந்ததுவும்
அதுவன்றியும் முன்னுல கம்பொறைதீர்த்
தாண்டன், அவு ணனவன் மார்வகலம்
உகிரால்வகி ராகமு னிந்து, அரியாய்
நீண்டான்குற ளாகிநி மிர்ந்தவனுக்
கிடம்மாமலை யாவது நீர்மலையே.

—பெரிய திருமொழி 2. 4. 2.

திண்ணியதோ ரரியுருவாய்த் திசையனைத்தும் நடுங்கத்
தேவரொடு தானவர்கள் திசைப்ப, இர ணியனை
நண்ணியவன் மார்வகலத் துகிர்மடுத்த நாதன்
நாடோறும் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில்,
எண்ணில்மிகு பெருஞ்செல்வத் தெழில்விளக்கு மறையும்
ஏழிசையும் கேள்விகளு மியன்ற பெருங் குணத்தோர்,
மண்ணில்மிகு மறையவர்கள் மலிவெய்து நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே!

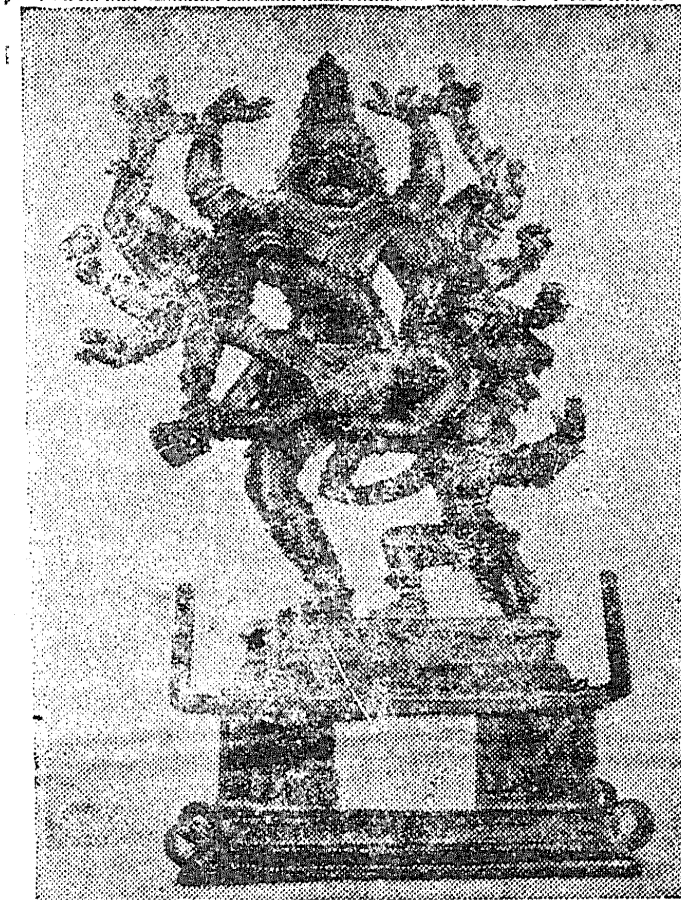
—பெரிய திருமொழி 3. 9. 2.

ஓடாத வாளரியி னுருவமது கொண்டு அன்
றுலப்பில்மிகு பெருவரத்த இரணியனைப் பற்றி
வாடாத வள்ளுகிரால் பிளந்தவன்றன் மகனுக்
கருள்செய்தான் வாழுமிடம் மல்லிகைசெங் கழுநீர்,
சேடேறு மலர்ச்செருந்தி செழுங்கமுகம் பாளை
செண்பகங்கள் மணநாறும் வண்பொழிலி னூடே.
ஆடேறு வயலாலைப் புகைகமழு நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே!

—பெரிய திருமொழி 3. 10. 4.

பொய்கையாழ்வார்

புரியொருகை பற்றியோர் பொன்னாழி யேந்தி,
அரியுருவும் ஆளுருவு மாகி,—எரியுருவ

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமேட்டு அழகிய சிங்கர்

வண்ணத்தான் மார்பிடந்த மாலடியை அல்லால்,மற்
றெண்ணத்தா னாமோ இமை?

—இயற்பா, முதல் திருவந்தாதி 31

பூதத்தாழ்வார்

வரம்கருதித் தன்னை வணங்காத வன்மை,
உரம்கருதி முர்க்கத் தவனை,—நரம்கலந்த
சிங்கமாய்க் கீண்ட திருவன் அடியினையே,
அங்கண்மா ஞாலத் தழுது.

—இயற்பா, இரண்டாந் திருவந்தாதி 83

பேயாழ்வார்

அங்கற் கிடரின்றி அந்திப் பொழுதத்து,
மங்க இரணியன் தாகத்தை—பொங்கி
அரியுருவ மாய்ப்பிளந்த அர்மா னவனை
கரியுருவம் கொம்பொசித்தான் காய்ந்து.

—இயற்பா, மூன்றாம் திருவந்தாதி 65

நம்மாழ்வார்

ஆடியாடி யகம்க ரைந்து, இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீமல் கி,எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்கா வென்று
வாடி வாடுமில் வாணுதலே.

—திருவாய்மொழி 2. 4. 1.

உன்னைச் சிந்தை செய்து செய்துன் நெடுமா மொழியிசை
பாடியாடி, என்
முன்னைத் தீவினைகள் முழுவே ரர்ந்தனன்யான்,
உன்னைச் சிந்தையினு லிகழ்ந்த இரணியன் அகல்மார்
வங் கீண்ட, என்
முன்னைக் கோளரியே! முடியாத தென்னெனக்கே?

—திருவாய்மொழி 2. 6. 6.

'எங்கும் உளன் கண்ணன்' என்றமக ணைக்காய்ந்து,
'இங்கில்லை யால்' என் றிரணியன் தூண்புடைப்ப,
அங்கப் பொழுதே அவன்வீயத் தோன்றிய, என்
சிங்கப் பிரான்பெருமை யாராயும் சீர்மைத்தே?

—திருவாய்மொழி 2. 8. 9.

கிளரொளியால் குறைவில்லா அரியுருவாய்க் கிளர்ந்—
தெழுந்து.,

கிளரொளிய இரணியன் தகல்மார்பம் கிழித்துகந்த,
வளரொளிய கனலாழி வலம்புரியன் மணிநீல,
வளரொளியான் கவராத வரிவனையால் குறைவிலமே.

—திருவாய்மொழி 4. 8. 7.

கீழ் அஹோபிலம் ஸ்ரீப்ரஹ்மாத வரதன்

ஆகம் சேர்நர சிங்கம தாகி, ஓர்
ஆகம் வள்ளுகி ரால்பிளந் தானுறை,
மாக வைகுந்தம் காண்பதற்கு, என்மனம்
ஏக மெண்ணும் இராப்பக லின்றியே.

—திருவாய்மொழி 9. 3. 7^{௧௩}

திருவரங்கத்தமுதனார்

வளர்த்தவெங் கோபம டங்கலொன் றாய், அன்று வாளவுணன்
கிளர்ந்தபொன் னாகம் கிழித்தவன், கீர்த்திப் பயிரெழுந்து
விளைந்திடும் சிந்தை இராமா னுசனென்றன் மெய்வினை நோய்
களைந்துநன் ஞானம் அளித்தனன், கையிற் கனியென்னவே.

—‘ப்ரபந்த காயத்ரி’ என்னும்—இராமாநுச நூற்றந்தாதி 103:

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருலிம்ஹ பரப்ரம்ஹணே நம:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரத்தில் பெருமை பெற

பகவான் திருவடி விஷயமான

திவ்யப் பிரபந்த பாசுரங்கள்

பரத்தில் சுகம் என்பது சேதநன் எனப்படும் ஜீவாத்மா சுத்தஸத்துவமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் திருமாமணி மண்டபத்தில் சேஷதல்பத்தில் சயனித்துள்ள ச்ரியப்பதியான பகவானின் பக்கலை நிரந்தரமாக அடைவது—அதாவது, மோக்ஷமடைதல் என்பதாகும். இந்த மோக்ஷ பதவியை எளிதில் அளிக்கவல்லது ப்ரபத்தி என்னும் சரணாகதி. சரணாகதி என்னும் உபாயத்துக்கு ஆதாரமாக உள்ளவை பகவானின் திருவடிகள். பகவானின் திருவடிகள் விஷயமாக ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்துள்ள பாசுரங்கள் பலப்பல. அவற்றில் சிலவற்றையாவது, உருக்கத்துடன் தினமும் அநுஸந்தித்து வந்தால், இந்த ஆயுட்காலம் முடிந்தவுடன் மறுபிறப்பற்ற மோக்ஷானந்தம் கிட்டுவது எளிதாகும். இந்த நோக்கத்துடன் பகவானின் திருவடிகளின் பெருமையைப் போற்றும் சில திவ்வியப் பிரபந்தப் பாசுரங்கள் இங்கு அநுஸந்திக்கத் தக்கவாறு தரப்பட்டுள்ளன. இதைக் கண்ணுறும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இப்பகுதியைத் தினமும் அநுஸந்தானம் செய்து எம்பெருமானுடைய பேரருளைப் பெறவேண்டும்.

பெரியாழ்வார்

சீதக் கடலுள் ளமுதன்ன தேவகி,
கோதைக் குழலா ளசோதைக்குப் போத்தந்த,
பேதைக் குழவி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும்,
பாதக் கமலங்கள் காணீரே,
பவளவா யீர்வந்து காணீரே

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 1. 2. 1—

ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்

(கல்கத்தாவில் மங்கினீராம் ஸேட் குடும்பத்தினர்களால்
அமைக்கப்பட்டுள்ள திருக்கோயிலில் ஸேவை ஸாதிப்பவர்)

மரவடியைத் தம்பிக்கு வான் பணையம்
வைத்துப் போய் வாநோர் வாழ,
செருவுடைய திசைக்கருமம் திருத்திவந்
துலகாண்ட திருமால் கோயில்,
திருவடிகன் திருவுருவும் திருமங்கை
மலர்க்கண்ணும் காட்டி நின்று,
உருவுடைய மலர் நீலம் காற்றூட்ட
ஓசலிக்கு மொளிய ரங்கமே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 4.9.1.

ஆண்டாள்

அன்றிவ் வுலக மளந்தா யடிபோற்றி,
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய் திறல் போற்றி,
பொன்றச் சகட முதைத்தாய் புகழ்போற்றி,
கன்று குணிலா வெறிந்தாய் கழல்போற்றி,
குன்று குடையா வெடுத்தாய் குணம்போற்றி,
வென்று பகைகெடுக்கும் நின்னகையில் வேல்போற்றி,
என்றென்றுன் சேவகமே யேத்திப் பறை கொள்வான்,
இன்றுயாம் வந்தோ மிரங்கேலோ ரெம்பாவாய்.

—திருப்பாவை 24

குலசேகரப் பெருமாள்

எம்மாண்பின் அயன்நால்கு நாவி னாலும்
எடுத்தேத்தி ஈரிரண்டு முகமுங் கொண்டு,
எம்மாடு மெழிற்கண்க ளெட்டி னோடும்
தொழுதேத்தி யினிதிறைஞ்ச நின்ற, செம்பொல்
அம்மான்றன் மலர்க்கமலக் கொப்பூழ் தோன்ற
அணியரங்கத் தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும்,
அம்மான்ற னடியிணைக்கீ ழலர்க ளிட்டங்
கடியவரோ டென்றுகொலோ அணுகும் நாளே!

—பெருமாள் திருமொழி 3

திருமழிசைப்பிரான்

சண்டமண்ட லத்தினூடு சென்றுவீடு பெற்றுமேல்
கண்டுவீடி லாதகாத லின்பம்நாளு மெய்துவீர்,
புண்டரீக பாதபுண்ய கீர்த்திநுஞ்செ விமடுத்து,
உண்டு, நும்மு றுவினைத்து யருள்நீங்கி யுய்ம்மினோ.

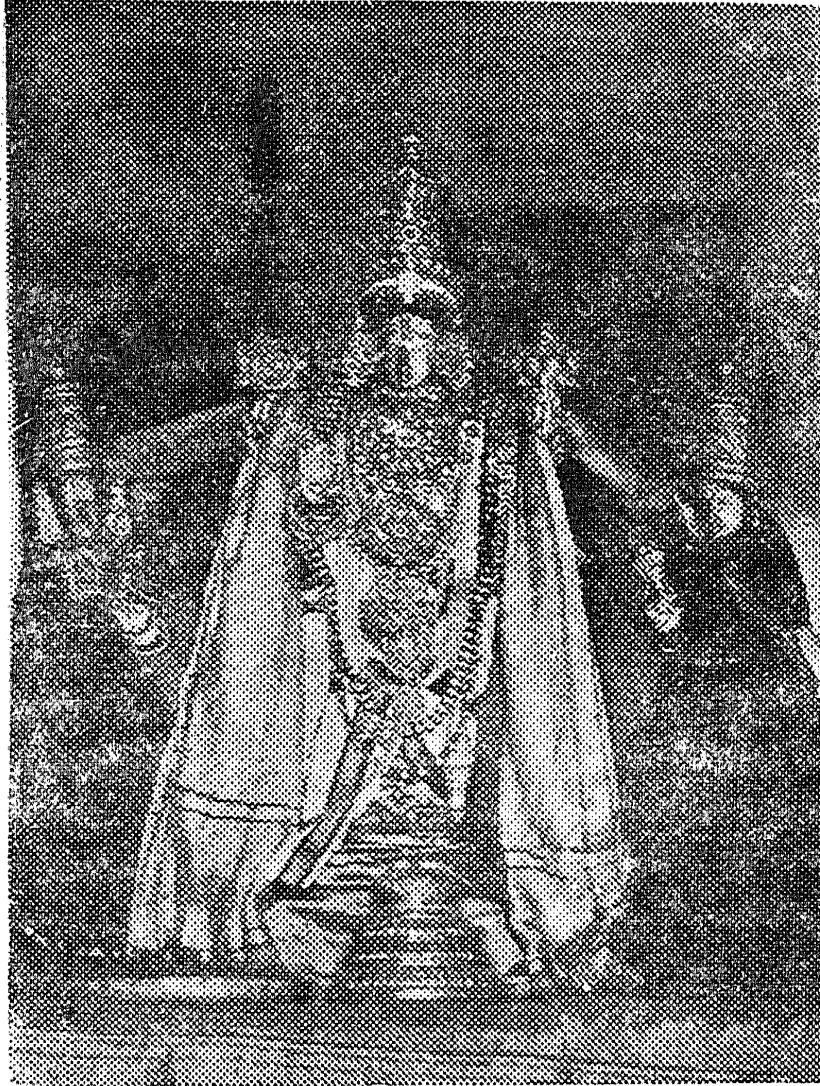
—திருச்சந்த விருத்தம் 67

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்

ஊரிலேன் காணி யில்லை
உறவுமற் றொருவ ரில்லை,
பாரில்நின் பாத மூலம்
பற்றிலேன் பரம மூர்த்தி.

காரொளி வண்ண னே!ஓ
 கண்ணனே! கதறு கின்றேன்,
 ஆருளர் களைக ணம்மா!
 அரங்கமா நகரு ளானே!

—திருமாகை 29

திருவண் புருஷோத்தமம் (திருநாங்கூர்) ஸ்ரீபுருஷோத்தமன்

திருப்பாணாழ்வார்

அமல னாதிபிரா னடியார்க் கென்னை யாட்படுத்த
 விமலன், விண்ணவர் கோன்விரை யார்பொழில்
 வேங்கடவன்,

நிமலன் நின்மலன் நீதி வானவன்
நீள்மதி ளரங்கத தமமான், திருக
கமல பாதம்வந தென்கணணி னுள்ளன வொக்கின்றதே.
அமலனாதிபிரான் 1

திருமங்கையாழ்வார்

ஒருகுறளா யிருநிலம்மு வடிமண் வேண்டி
உலகனைத்து மீரடியா லொடுக்கி, ஒன்றும்
தருகவென மாவலியைச் சிறையில் வைத்த
தாடாளன் தாளணைவீர், தக்க கீர்த்தி
அருமறையின் திரள்நான்கும் வேள்வி யைந்தும்
அங்கங்கள் அவையாறு மிசைக ளேழும்,
தெருவில்மலி விழாவளமும் சிறக்கும் காழிச்
சீராம விண்ணகரே சேர்மி னீரே.

பெரிய திருமொழி §.4.1.

பூதத்தாழ்வார்

அடிமுன்றி லிவ்வுலகம் அன்றளந்தாய் போலும்
அடிமுன் றிரந்தவனி கொண்டாய், —படிநின்ற
நீரோத மேனி நெடுமாலே, நின்னடியை
ஆரோத வல்லார் அறிந்து?

இயற்பா, இரண்டாந் திருவந்தாதி 5

நம்மாழ்வார்

உயர்வற வுயர்நல முடையவன் யவனவன்,
மயர்வற மதிநலம் அருளினன் யவனவன்,
அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி யவனவன்,
துயரறு சுடரடி தொழுதொழென் மனனே!

திருவாய்மொழி 1.1.1-

கண்ணன் கழலினை, —நண்ணும் மனமுடையூர்,
எண்ணும் திருநாமம், —திண்ணம் நாரணமே.

திருவாய்மொழி 10 5.1 .

திருவஹீந்திரபுரம் ஸ்ரீதேவநாதன் ஸந்நிதியில்
எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ கோதண்டராமன்

உற்றே னுகந்து பணிசெய் துனபாதம்
பெற்றேன், ஈதேயின் னம்வேண் டுவதெந்தாய்,
கற்றூர் மறைவாணர் கள்வாழ் திருப்பேராற்கு,
அற்றூர் அடியார் தமக்கல்லல் தில்லாவே.

—திருவாய்மொழி 10.8.10—

பிடித்தேன் பிறவி கெடுத்தேன் பிணிசாரேன்,
மடித்தேன் மனைவாழ்க்கை யுள்நிற்பதோர் மாயையை,
கொடிக்கோ புரமாடங்கள் சூழ்திருப் பேரான்,
அடிச்சேர்வ தெனக்கெளி தாய்ன வாறே.

—திருவாய்மொழி 10.8.9—

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸடகோபாய நம:

திருவாய்மொழியில்

திருவடியைக் காட்டும் தனிப் பதிகம்

*நண்ணுதார் முறுவலிப்ப நல்லுற்றார் கரைந்தேங்க,
எண்ணுராத் துயர்விளைக்கும் இவையென்ன உலகியற்கை?,
கண்ணாளா! கடல்கடைந்தாய்! உனகழற்கே வரும்பரிசு,
தண்ணுவா தடியேனைப் பணிகண்டாய் சாமாறே. 1

சாமாறும் கெடுமாறும் தமருற்றார் தலைத்தலைப்பெய்து,
ஏமாறிக் கிடந்தலற்றும் இவையென்ன உலகியற்கை?
ஆமாறென் றறியேன்நான் அரவணையாய்! அம்மானே,
கூமாறே விரைகண்டாய் அடியேனைக் குறிக்கொண்டே. 2

கொண்டாட்டும் குலம்புனைவும் தமருற்றார் விழுநிதியும்,
வண்டார்பூங் குழலாளும் மனையொழிய வுயிர்மாய்தல்,
கண்டாற்றேன் உலகியற்கை கடல்வண்ணா! அடியேனைப்,
பண்டேபோல் கருதாதுன் அடிக்கேகூய்ப் பணிகொள்ளே. 3

கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாக,
கொள்ளென்று தமம்முடும் இவையென்ன உலகியற்கை?
வள்ளலே! மணிவண்ணா! உனகழற்கே வரும்பரிசு,
வள்ளல்செய் தடியேனை உனதருளால் வாங்காயே. 4

வாங்குநீர் மலருலகில் நிற்பனவும் திரிவனவும்,
ஆங்குயிர்கள் பிறப்பிறப்புப் பிணிமூப்பால் தகர்ப்புண்ணும்?
ஈங்கிதன்மேல் வெந்நரகம் இவையென்ன உலகியற்கை?
வாங்கெனைநீ மணிவண்ணா! அடியேனை மறுக்கேலே. 5

அ. G

மறுக்கிவல் வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக் கொன்றுண்பர்,
அறப்பொருளை யறிந்தோரார் இவையென்ன உலகியற்கை?
வெறித்துளவ முடியானே! வினையேனை யுனக்கடிமை
அறக்கொண்டாய், இனியென்றோமுதே! கூய் அருளாயே. 6

ஆயே! இவ் வுலகத்து நிற்பனவும் திரிவனவும்,
நீயேமற் றொருபொருளும் இன்றிநீ நின்றமையால்,
நோயேமூப் பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென் றிவையொழியக்,
கூபேகொள் அடியேனைக் கொடுவுலகம் காட்டேலே. 7

காட்டிநீ கரந்துமிழும் நிலநீர்தீ விசம்புகால்,
ஈட்டிநீ வைத்தமைத்த இமையோர்வாழ் தனிமுட்டைக்,
கோட்டையினில் கழித்தெனையுன் கொழுஞ்சோதியுயரத்து,
கூட்டரிய திருவடிக்க ளெஞ்ஞான்று கூட்டுதியே? 8

கூட்டுதிநிள்குரைகழல்கள்இமையோரும்தொழாவகைசெய்து
ஆட்டுதிநீ யரவணையாய்! அடியேனும் அஃதறிவன்,
வேட்கையெல்லாம் விடுத்தெனையுன் திருவடியே சுமந்துழல,
கூட்டரிய திருவடிக்கள் கூட்டினைநான் கண்டேனே. 9

கண்டுகேட் டுற்றுமோந் துண்டுழலும் ஐங்கருவி
கண்டவின்பம், தெரிவரிய அளவில்லாச் சிற்றின்பம்,
ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக்,
கண்டசதிர் கண்டொழிந்தேன் அடைந்தேனுன் திருவடியே. 10

*திருவடியை நாரணனைக் கேசவனைப் பரஞ்சுடரை,
திருவடிசேர் வதுகருதிச் செழுங்குருகூர்ச் சடகோபன்,
திருவடிமே லுரைத்ததமிழ் ஆயிரத்து ளிப்பத்தும்,
திருவடியே அடைவிக்கும் திருவடிசேர்ந் தொன்றுமினே. 11

திருவாய்மொழி 4. 9.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

ஸ்ரீ:

அனுபந்தம் 8

வழித்துணைப் பெருமாள்

“தாள தாமரைத் தடமணி வயற்றிரு மோகூர்,
நாளும் மேவிநன் கமர்ந்துநின் றகரரைத் தகர்க்கும்,
தோளும் நான்குடைச் சுரிசுழல் கமலக்கண் கனிவாய்,
காள மேகத்தை யன்றிமற் றென்றிலம் கதியே.”

திருவாய்மொழி 10.1.1.

என்று வேதம் தமிழ் செய்த மாறன் சடகோபனும்
ஊங்களாசாஸநம் செய்யப்பெற்ற திருமோகூர் என்னும்
திவ்ய கேஷத்திரம், 108 வைஷ்ணவ கேஷத்திரங்களில் சிறப்
பானதும், பாண்டிய நாட்டுத் திருப்பதிகள் 18-ல் முக்கிய
மானதுமாகும். பூலோக வைகுண்டம் என்று சொல்லப்
படும் ஸ்ரீரங்கம் உள்ளிட்ட இப்பூமண்டலத்தில் உள்ள
வைஷ்ணவர்கள் யாவரும் இப்பூலோக வாழ்வினை முடித்து,
பரம பதம் ஏகம்போது வழித்துணைப் பெருமானாய் உடன்
வருவது இத் திவ்ய தேச எம்பெருமான்தான் என்பது வைஷ்ண
வர்கள் சித்தாந்தம். பெரிய ஜீயர் என்று சொல்லப்
படும் ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகளும் “தாளடைந்தோர் தங்
கட்கு தானே வழித்துணையாம், காளமேகத்தைக் கதியாக்கி,”
என்று தனது திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியில் (91) அருளிச்
செய்துள்ளார்.

வைஷ்ணவ கேஷத்திரங்கள் எல்லாவற்றிலும் வைகுண்ட
ஏகாதசி அன்று துவங்கி 10 நாட்கள் சிறப்பாக நடக்கும் திரு
வத்யயன உத்ஸவம் பத்தாம் திருநாளில் இவ்வூர் எம்பெரு
மானின்மீது நம்மாழ்வார் பாடியுள்ள பதினேரு பாசுரங்
களைப் பாடித்தான் நம்மாழ்வார் பரமபதத்திற்கு எழுந்
தருளும் சாற்றுமுறை உத்ஸவத்தை நடத்தி வைப்பார்கள்
இத்திருப்பதியை நம்மாழ்வார் மட்டுமின்றித் திருமங்கை யாழ்
வாரும் தனது சிறிய திருமடலில் இவ்வூரையும் வஞ்சகக்

(அ-100)

திருச்சிராப்பள்ளி-தூத்துக்குடி ரயில் பாதையில் உள்ள
மதுரை ஜங்ஷனிலிருந்து மேலூர் போகும் பஸ் மார்க்கத்தில்
6-வது மைலில் இருக்கும் ஒத்தைக் கடையிலிருந்து 1½ மைல்
தூரத்தில் உள்ள வழித்துணைப் பெருமாள் என்னும்
ஸ்ரீ காளமேகப் பெருமாள்

சன் வன் மாமாயனான கள்ளழகர் உறையும் அழகர் கோயில் என்னும் திருமாலிருஞ்சோலை மலையையும் சேர்த்தே “சீராரும் மாலிருஞ்சோலைத் திருமோகூர்” என்று சிறப்பித்து பாடியுள்ளார். இதுவன்றி ஸ்ரீரங்கத்திலே வாழ்ந்த ‘திவ்விய சலி’ ஸ்ரீபிள்ளைப் பெருமாள் அய்யங்கார்,

“வாயால் மலர் கோதி வாவிதொறும் மேயுமோ?

மேயாமல் அப்பால் விரையுமோ?—மாயன்

திருமோகூர் வாயின்று சேருமோ? நாளை

வருமோ? கூர்வாயன்னம், வாழ்ந்து.”

—அஷ்டப் பிரபந்தம் (நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதி 46)

என்று இவ்வூர் எம்பெருமானுக்குப் பாமாலை சூட்டியுள்ளார்.

*

*

*

இவ்வளவு சீரும் சிறப்புமிக்க இச்சன்னிதி பொருளா தார வளமற்றிருப்பதால், இங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீகீராப்தி நாதனுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஸ்தல மக்களின் முயற்சியால் அஷ்டபந்தனகும்பாபிஷேகம் சிறப்பாய் நடைபெற்றது. அதைப் போலவே சென்ற ஆனி மாதம் 23-ந் தேதி 6-7-68 அன்று ஸ்தல வாசிகளின் முயற்சியாலும் மக ஸீயர்களின் பொருள் உதவியாலும் ஏக ஸஹஸ்ர கலசத் திரு மஞ்சனம் லோக க்ஷேமார்த்தமாக நடைபெற்றது. 108 திருப்பதிகளில் பாஞ்சராத்திர ஆகமப்படி சமீப காலத்தில் நடைபெற்ற ஏக ஸஹஸ்ர கலசத் திருமஞ்சனம் இதுவே என்பர்.

[திருமோகூர் மதுரைக்கு 7-வது மைலில் உள்ளது. பஸ் வசதி உண்டு. காளமேகப் பெருமாள்; கிழக்கு நின்ற திருக் கோலம்; திருமோகூர் வல்லி; மேகவல்லி; கேதகி விமானம்; கீராராப்தி புஷ்கரணி; அஜ-ருத்ர-இந்திராதிகளுக்குப் பிராத்தியக்ஷம்.]

‘ தினமணி சுடர் ’ 7-7-1968 இதழில் வெளிவந்த மேற்படி கட்டுரையை ஸ்ரீமான் கோ. சேஷாத்திரி புல்லரிக் கும் வகையில் புனைந்துள்ளார். தினமணி நிறுவனத்திற் கும், இந்த ஸ்வாமிக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

—“ லிப்கோ ” பதிப்பகத்தார்.

நம்மாழ்வார்-திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

அனுபந்தம் 9

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

உடையவரே உறுதுணை

ஸ்ரீவைஷ்ணவனாகப் பிறந்து, பிறரும் போற்றத்தக்க வகையில் பெருமையை நாம் பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம், பெரும்பூதார் வந்த வள்ளல் ஸர்வ ஜனங்களும் உய்யக்ருணைக் கடலாகத் திகழ்ந்த சிறப்பினால்தான். ஸ்வாமீ! ஸ்ரீதேசிகன் ஸாதித்துள்ளபடி—

“ திருமாலடியினையே திண்சரணாகக் கொண்டு
திருமாலடியினையே சேர்வார்—ஒருமால்
அருளால் அருளாத வானோர்கள் வாழ்ச்சி
அருளால் நமக்களித்தாராய்ந்து.”

—அமிருதரஞ்சனி 33

வானோர்களின் வாழ்ச்சியை நமக்கு அளித்தமையால், நம் பரமாசார்யரான ஸ்ரீ ராமாநுஜர் எம்பெருமானார் என்றே கொண்டாடப்படுகிறார். ஸகல ஆத்ம குணங்களும், ஞான வைராக்கியாதி சீலங்களும் உடைய நம் உடையவரே நமக்குக் கெல்லாம் உறுதுணையாகத் திகழ்வார். நாம் அநுதினமும் அவர்தம் பொன்னடியே போற்றி, அந்த ஆசார்ய ஸார்வ பெளமரை வந்தித்து வந்தால், நம்முடைய சங்கடங்கள் குறையும், அஞ்ஞான இருள் விலகும், தீய பழக்க வழக்கங்கள் தொலையும், இந்தத் தேசத்தைப் பீடித்துள்ள துர்ப்பாக்கிய நிலை குளையும். எம்பெருமானாரைப் பிரத்யக்ஷ தைவமாகவே போற்றி, பேரருள் பெற்ற மஹா பாக்யசாலி திருவரங்கத்த முதனார். அவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இராமநுச நூற்றந்தாதி ‘பிரபந்த காயத்திரி’ என்றே போற்றப் பெறும் ஒப்பற்ற பேற்றினைப் பெற்றது. இந்தப் பிரபந்த காயத்திரியை ஒவ்வொரு வைஷ்ணவக் குடும்பமும்—ஆண்-பெண் அடங்கலாக—மனப்பாடம் செய்து, தினமும் அநுஸந்தித்து வரவேண்டும். அப்போதுதான் பொருளல்லாத நம்மைப் பொருளாக்கிய எம்பெருமானாரிடம் நாம் சிறிதளவாவது

நன்றியுணர்வு கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள முடியும். உத்தியோகம், தொழில், அசைச்சல் என்று அவகாசம் போதாமல் அணையும் லௌகிகர்கள் தினமும் கீழ்க்கண்ட பாசுரங்களையாவது, அல்லது இவைபோல் வேறு சில பாசுரங்களையாவது, மனமுருகி அநுஸந்தித்து வருவார்களானால் நலன்களையே பெறுவார்கள்—இது ஸத்யம்!

பல்கலையோரும் பல்கி வாழ்வார்!

பூமன்னு மாது பொருந்திய மார்பன், புகழ்மலிந்த
பாமன்னு மாறன் அடிபணிந் துய்ந்தவன், பல்கலையோர்
தாம்மன்ன வந்த இராம னுசன்சர னுரவிந்தம்
நாம்மன்னி வாழ, நெஞ் சே! சொல்லு வோமவன் நாமங்களே.

—‘பிரபந்த காயத்திரி’ 1

நம்மாழ்வார் பேரருள் பெறுவர்!

எய்தற் கரிய மறைகளை, ஆயிரம் இந்தமிழால்,
செய்தற் குலகில் வரும்சட கோபனைச், சிந்தையுள்ளே
பெய்தற் கிசையும் பெரியவர் சீரை உயிர்களெல்லாம்
உய்தற் குதவும், இராமா னுசனெம் உறுதுணையே.

—‘பிரபந்த காயத்திரி’ 18

எல்லா நலன்களும் வந்து சேரும்!

பொருந்திய தேசம் பொறையும் திறலும் புகழும், நல்ல
திருந்திய ஞானமும் செல்வமும் சேரும், செறுகலியால்
வருந்திய ஞாலத்தை வன்மையி னால்வந் தெடுத்தளித்த
அருந்தவன், எங்கள் இராமா னுசனை அடைபவர்க்கே.

—‘பிரபந்த காயத்திரி’ 32

பஞ்சாயுதங்களும் ஒருசேர அவதரித்த நம் உறுதுணை!

அடையார் கமலத் தலர்மகள் கேள்வன், கை யாழியென்னும்
படையோடு நாந்தக மும்படர் தண்டும், ஒண் சார்ங்களில்லும்
புடையார் புரிசங் கமுமிந்தப் பூதலம் காப்பதற் கென்று,
இடையே இராமா னுசமுனி யாயின இந்நிலத்தே.

—‘பிரபந்த காயத்திரி’ 33

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்!

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

அனுபந்தம் 10

பிள்ளையந்தா தியும் அடைக்கலப்பத்தும்

ஸ்ரீநயிராசார்யர் தம் திருத் தகப்பனாரும் ஆசார்யருமான ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகன் விஷயமாக அருளிச் செய்துள்ள பிள்ளையந்தாதியையும், ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகன் கரிகிரியில் கோயில் கொண்டுள்ள பேரருளாளன் விஷயமாக அருளிச் செய்துள்ள அடைக்கலப் பத்தையும் அனுஸந்திப்பதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள் சொல்லி லடங்கா. சிக்கலான பிரச்னைக்குத் தீர்வு காணவும், வழக்கு களில் வெற்றி பெறவும், பணக் கஷ்டமும் மனக் கஷ்டமும் நீங்கவும், நம் பெரியோர்கள் இவ்விரண்டையும், அனுஸந்தித்துப் பலன் கண்டது அனுபவம் கூறும் உண்மை.

எனவே, ஆஸ்திகர்கள் தினந்தோறும் எழுந்து நீராட்டம் செய்து, திருமண் காப்பு அணிந்து, ஏனைய நித்யகர்மானுஷ்டானங்களை யும் முடித்துக்கொண்டு, குடும்பத்திலுள்ள யாவரும், சேர்ந்து கோஷ்டியாக அனுஸந்தித்தல் நலம். இப்படிச் செய்வது ஸாத்யமில்லாவிட்டால் குடும்பத்தில் யாரேனும் ஒருவர் மட்டும் அனுஸந்தித்தாலும் போதும். அதுவும் ஸாத்தியமில்லாத பக்ஷத்தில் அவசியம் நேரும் போது உருக்கமாக அனுஸந்தித்தால் நிச்சயமாகப் பலன் கிடைக்கும். இதற்குச் சில நிமிடங்களே போதும்.

வித்தகன் வேதியன் வேதாந்த தேசிக னெங்கள் தூப்புல்
மெய்த்தவ னுத்தமன் வேங்கட நாதன் வியன் கலைகள்
மொய்த்திடு நாவின் முழக்கொடு வாதியர் மூலமறக்
கைத்தவ னென்றுரைத் தேன்கண்டி லேனென் கடுவினேயே.

—பிள்ளையந்தாதி ௧

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸர்வலோக ஸரண்யாய நம:

அனுபந்தம் 11

ஆலய தர்மம்

திவ்ய தேசங்களும் திருத்தலங்களும் சர்வேச்வரன் குடிகொள்ளும் திருக்கோயில்களாலே புனிதமாகி, பக்தர்களைப் புனிதப்படுத்தி வருகின்றன. இவைகளின் மஹிமைகளை ஆயிரம் நாவு படைத்த ஆதிசேஷனாலும் வர்ணிக்க இயலாது.

இந்தக் கலிகாலத்தில் தாழ்ந்த எண்ணங்களும் ஆசைகளும் மலிந்திருக்கும் மனித வாழ்க்கையில், திருக்கோயில்கள்தான் தர்மம், பக்தி, பண்பு, நெறி ஆகியவைகளை ஓரளவாவது புகட்டி, நல்வழிப்படுத்தி மனிதர்களுக்கு மனச்சாந்தி, மனோதைர்யம், மனப்பக்குவம் ஆகியவைகளை வளர்த்து வர உதவ வேண்டும். 'ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று', 'கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிராதே' போன்ற முதுரைகள் நமக்கு 'ஆலய வழிபாடும் ஆலய தர்மமும் தான் நாம் மேன்மையடையச் சுலபமான சாதனங்கள்' எனும் பேருண்மையைப் பறை சாற்றுகின்றன. இதை மறவாமல், தவறாமல் கடைப்பிடித்து வந்தால், இன்று நம் சமுதாயத்தைப் பீடித்திருக்கும் பல பீடைகளும் ஒழிந்து போகும்; சுபிட்சம் வளரும்; செளக்யம் பெருகும்; நன்மைகள் நிறையும்!

இதில் ஆலய நிர்வாகிகளுக்கும் தொண்டர்களுக்கும் பொது ஜனங்களுக்கும் மிகுந்த பொறுப்புகள் உள்ளன.

1. ஆலயங்களைத் துப்புரவாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

2. கோயிலுக்கு வருகிற பக்தர்களிடம் அன்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இதில் ஏழை-பணக்காரர் என்கிற பாகுபாடு காட்டக் கூடாது.

3. அர்ச்சகர்கள் ஒவ்வொரு பூஜை வேளையிலும் “எல்லா மக்களும் சுபிட்சமாக, செளக்யமாக, நெறி தவறாமல் புகழ்த்தக்கவாறு வாழ்ந்து வர அநுக்ரஹிக்க வேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்கொண்டு, பகவானுக்கு விசேஷ அர்ச்சனை செய்துவர வேண்டும்.

4. பக்தர்கள் கோயிலை அசுத்தம் செய்யக்கூடாது. அர்ச்சகப் பெரியோர்களிடமும், மற்ற ஆலய சிப்பந்திகளிடமும் பரிவும் மரியாதையும் ஆதரவும் காட்டி நடந்து கொள்ளவேண்டும். பக்தி சிந்தனையோடு ஸந்நிதியில் ஸேவிக்க வரவேண்டும். மனத்தூய்மையை வளர்க்கவே ஆலயம் அமைந்திருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும்.

இவ்வாறு எல்லோரும் ஆலய தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தால் நம் தேசத்தில் துன்பங்களும் தீமைகளும் குறைந்து, நன்மைகளும் வளமைகளும் பல்கிப் பெருகும்.

ஸர்வே ஜநா: ஸுகிநோ பவந்து!